

Torah Judaism International's

Ways of Torah

Complete Siddur

Hebrew Version

Nusach Dor Dai

Torah Judaism International's

“Ways of Torah” Hebrew Siddur

www.TorahJudaism.org

Printed by BeJEWISH Publishing
All rights reserved; © DorDeah.com 2012
BJPub.com

This Siddur can be heard on our online synagogue.
www.JewishHouseofPrayer.com

Introduction

This siddur was developed for the purpose of giving individuals a better grasp on the duty of prayer. Unlike any other siddur, the “*Ways of Torah*” prayer book is based on the structure of prayer as laid down in the Rambam’s Mishneh Torah, while including only those words of prayer in common to the *Ashkenazi* and *Edoth ha-Mizrah* traditions, as well as in common with the wordings of the traditions of the *R’ Saadia Gaon* and the *Rambam*. The result is the world’s most concise halachic prayer book ever compiled in over a millennium. The goal of this siddur is to make prayer meaningful again. We therefore intend to translate each of our prayer books into only one language, so as not to compromise devotion.

We at Torah Judaism International hope you enjoy the
“*Ways of Torah*” Hebrew Siddur.

צניעות ותפילה	<i>Seni'uth w-Tefila</i>	Modesty & Prayer	4 – 6
הנחת תפילין	<i>Hanahath Tefillin</i>	Tefillin Wrapping	7 – 8
מצבי תפילה	<i>Maṣaveh Tefila</i>	Prayer Postures	9 – 13
ק"ש על המטה	<i>Qiryath Shema Al ha-Miṭa</i>	Bedtime Shema	14
ברכות השחר	<i>Birkoth ha-Shahar</i>	Morning Blessings	14 – 18
שחרית	<i>Shaharith</i>	Morning Prayer	18 – 29
מנחה	<i>Minḥa</i>	Afternoon Prayer	30 – 34
ספירת העומר	<i>Sefirath ha-Omer</i>	Counting the Omer	35 – 36
ערבית	<i>Arvith</i>	Nighttime Prayer	37 – 44
הבדלה	<i>Havdalah</i>	Sabbath Conclusion	45
הדלקת נר שבת	<i>Hadlaqath Ner Shabbath</i>	Sabbath Candle Lighting	46
ערבית שבת	<i>Arvith Shabbath</i>	Sabbath Nighttime Prayer	47 – 51
קידוש		<i>Qidush</i>	52
שחרית שבת	<i>Shaharith Shabbath</i>	Sabbath Morning Prayer	53 – 62
מוסף שבת	<i>Musaf Shabbath</i>	Sabbath Additional Prayer	62 – 65
מוסף שבת ראש חדש	<i>Musaf Shabbath Rosh Hodesh</i>	Sabbath New Moon	68 – 71
מנחה שבת	<i>Minḥa Shabbath</i>	Sabbath Afternoon Prayer	72 – 78
הלל		<i>Hallel</i>	79 – 81
מוסף ראש חדש	<i>Musaf Rosh Hodesh</i>	New Moon Additional Prayer	82 – 86
ברכת הלבנה	<i>Birkath ha-Levana</i>	New Moon Blessing	86
חנוכה		<i>Hannuka</i>	86
ברכות שנות	<i>Berakhoth Shonoth</i>	Various Blessings	87 – 90
על גלות וגאולה	<i>Al Galuth w-Ge'ula</i>	Blessings of Deliverance	90 – 91
על קיום מצות	<i>Al Qiyum Miswoth</i>	Blessings of Commandments	91
ברכות הנאה	<i>Birkoth Hana'ah</i>	Blessings of Benefit	92
על אכילה	<i>Al Akhila</i>	Blessings for Eating	92 – 93
ברכת המזון	<i>Birkath ha-Mazon</i>	Blessing After Meal	94 – 95
תוספות לתפילה	<i>Tosafoth l-Tefila</i>	Prayer Additions	95
תפילה קצרה	<i>Tefila Qesara</i>	The Short Prayer	96 – 97
זמני תפילה	<i>Zemani Tefila</i>	Prayer Times	98 – 99
יחוד הבורא	<i>Yihud ha-Boreh</i>	Monotheism	99 - 100

Modesty

Before praying, one should make sure his clothing is fit for 'standing before God.' One should not pray in an undershirt or without his head covered - whether male or female, nor with his calves showing, unless one would stand that way before esteemed individuals of his locale; and students of the Sages pray cloaked in a prayer shawl; (Laws of Prayer 5:5)

The Hebrew word for modesty, "sani'uth," is usually rendered as 'modesty,' but the word also indicates restraint, subduedness, and humility - all fundamental to living a life in the service of God. And so it is written, "*It has been told to you, O man, what is good, what the LORD requires of you: that you act justly, love compassion, and walk subdued (has^uneiya') with your God;*" (Micah 6:8)

Despite the decline of modesty around us, the essence of modesty (sani'uth) remains the same. One's thoughts, words, deeds, and dress should reflect a state of humility and subduedness before the All-Knowing Creator.

This is why our Sages taught that one should behave modestly even when no one else is present; for there is One Whose knowledge is ever present, and He is worthy of our reverence. Jewish modesty, or more accurately - subduedness, is more importantly about inspiring awe and reverence for the Creator, than about sexuality.

The Jewish Woman

This is why our Sages taught that students of the Sages should not walk about with their heads uncovered or in tight or transparent clothing that reveals the form of the body. Similarly, they taught that students of the Sages should wear long sleeves and that their garment extend to the ankle; (Laws of Character, chap. 5)

The Sages taught that husbands provide their wives with modest loose fitting clothing, including head coverings that she can wrap herself in; (Laws of Idolatry 12:13; Laws of Women 13:13; 24:11-12)

Due to the norms and influence of western culture, the level of modesty in dress among modern day religious Jews has drastically changed from what it was in the not so distant past. The extent of this relatively quick change is especially pronounced among the Jews of Yemen who, within only 60 years, saw their men abandon robes for short sleeve shirts and their women veils for wigs, or no hair covering at all.

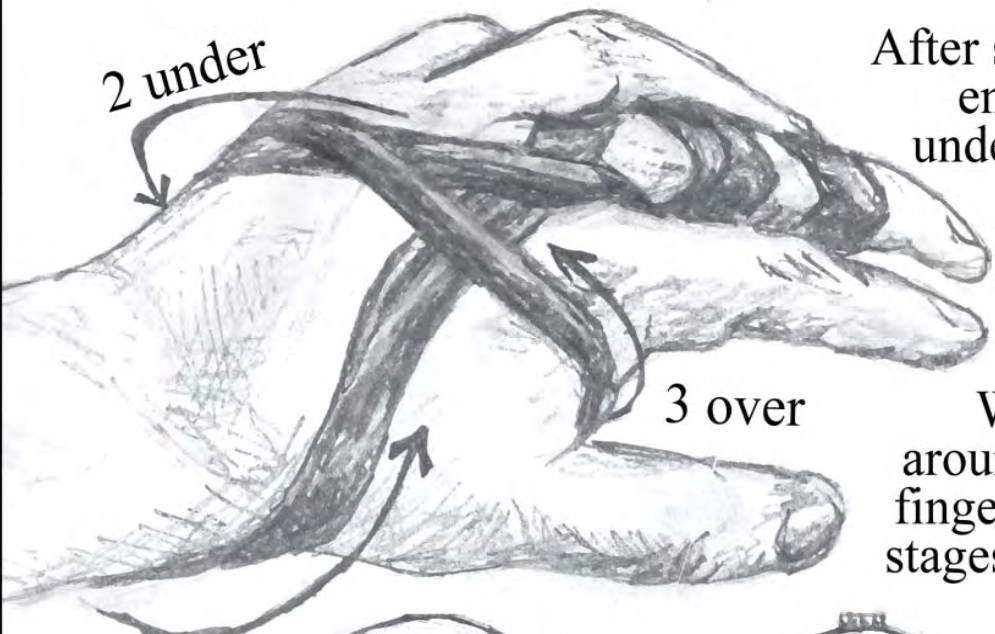
The historical manner of head covering for Jewish women was that in public places they covered both their hair and their necks, and elsewhere outside of their homes they were careful to at least cover their hair; (Laws of Women 13:13; 24:11-12)

Our Sages taught, "*The daughters of Israel should not go about with their heads uncovered in a market place, whether she is available for marriage or already married.*"

(Laws of Forbidden Relations 21:17)

If a woman should be forbidden from covering her neck because the practice is also found among Muslims, even though Jewish women covered their necks long before the rise of Islam, then please consider the fact that many Eastern Orthodox Christian women cover their hair exactly as most religious Jewish women today do - they cover their hair while exposing their neck. Christians also give charity to the poor and do other things in common with Torah observance. Should we stop these practices just because they also do them? There are also a number of countries where the Muslim women cover their hair but not their necks. If a Jewish woman should not cover her neck because Muslim women also cover their necks, then she should also not cover her hair while exposing her neck the way many Eastern Orthodox Christians, Ana-baptists, and some Sub-Saharan Muslims do. But rather, as Rabbi Avraham, son of the Rambam, wrote: "*No Torah commandment or practice that the prophets or Talmudic tradition teach may be ceased just because the nations copy it.*"

TEFILLIN

After stage 3 tie end of strap under palm of hand.

Wrap strap around middle finger between stages 1 and 2 .

Copyrighted BeJewish.org 2012

TEFILLIN

The commandment of tefillin can only be fulfilled from after dawn till sunset, and not on the Sabbath or Biblical holy days. It is only mandatory for men.

Right handed individuals place tefillin on their left arm. A left handed individual puts the arm tefillin on his right arm. An ambidextrous person places it on the left arm. The box of the arm tefillin should be placed on the middle point of one's bicep pointing inward towards the heart. It should be roughly two finger-breadths from the inner side of the elbow joint. After putting the arm tefillin on one's arm, but before wrapping it, bless:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין.**

There is no required amount of times one must wind the strap around one's arm. The strap must be able to reach the middle finger, wrap around it 3 times, and be tied. The diagram shows the tradition of wrapping tefillin around one's hand among the Yemenite students of Rambam the Sefaradi. They continued to go by the Rambam until modern times.

Once one finished tying the arm tefillin strap in place, one then places the head tefillin on one's head. If an interruption that was unrelated to putting on tefillin was made between putting on the arm tefillin and putting on the head tefillin, one says the following blessing immediately before putting on the head tefillin:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין.**

The box of the head tefillin should be positioned between the eyes on the hair just above the hair line. The knot of the head tefillin straps should be placed in the middle of the back of the head at the highest point on the neck right where the skull begins. The straps of the head tefillin should be long enough to encircle the head and descend down to one's naval or slightly above it.

The straps that descend down from the head tefillin can be tucked in between one's undershirt and outer shirt to prevent the straps from causing distraction when bowing.

When removing tefillin, one should first remove the head tefillin and then the arm tefillin. The arm tefillin should not be placed below the head tefillin when placing tefillin in a container.

PROSTRATION IN PRAYER

1.

2.

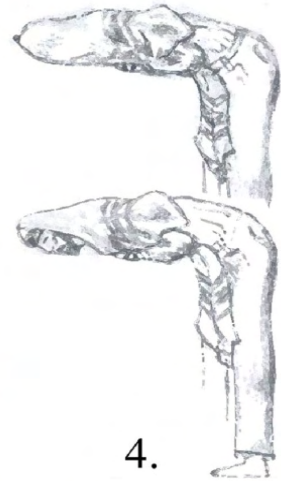
3.

6a.

3a.

4.

5.

6.

6b.

7a.

7.

8.

9.

ד'תשע"ב

1) See p. 10;

2) The "Standing Prayer" (the '*Amida*') is said in a standing position with feet together, eyes lowered, and the right hand clasped over the left hand, opposite your heart.

3) There are five places in the "Standing Prayer" where one bends down on the knees; there are three places where one bends down upon saying **כְּרוֹךְ** and stands back up when he reaches **יהוה**: at the beginning and end of the 1st blessing, and at the end of the 18th blessing. One also bends down at the beginning of the 18th blessing upon saying the first word of that blessing - "We..." and stands back up when he reaches the words "the LORD." And one bends down a 5th time when he reaches the word "Amen," upon concluding the final blessing of the "Standing Prayer."

3a) It is permitted to place one's hands on the floor when kneeling down, and it is wise to do so in order to provide stability when kneeling and standing back up from kneeling. It is also permitted to keep one's right hand clasped over the left when one kneels, as appears in image 3; however, this may impair stability. One is only required to bow over to the extent that his vertebrae protrude and he has the form of an arch. One need not arch himself over to this extent if it causes pain. One is not required to touch his face to the floor during the 5 bows of the "Standing Prayer" as done in image 8 and 9. However, Rabbi Avraham explains that it is permitted and proper to do so. He writes that the Sages did not require that one touch his face to the floor during the "Standing Prayer" only so as not to overburden the people. Placing one's face to the floor can be cumbersome if one's tefillin are not small; the posture of image 9 is the least cumbersome with larger tefillin, but would require larger synagogues.

4) One can bow like this when pressured not to bow to the ground. After bending down at the word "Amen" at the conclusion of the "Standing Prayer," one remains bent over and says, "May the utterance of my mouth and the deliberation of my heart be desirable before You, O LORD, my Rock and my Redeemer;" (Psalm 19:15). Upon completing the recital of Ps. 19:15, one takes 3 steps back while remaining bent over and then 'gives peace' by tilting his head to the left and then to the right; one then lifts his head from this concluding 5th bow of the "Standing Prayer."

5) After taking 3 steps back and 'giving peace' by tilting the head to the left and right, one then lifts one's head from the 5th bow of the "Standing Prayer," bringing oneself to a standing position. When praying with a *minyan* (quorum of 10 Jewish males age 13 and up) one remains standing the duration of the repetition of the "Standing Prayer."

6) After lifting one's head from the 5th and final bow of the "Standing Prayer," one who prayed without a *minyan* (quorum of 10 Jewish males age 13 and up) should then sit to the ground to prostrate before God. When a quorum of 10 adult Jewish males prayed together, the entire congregation sits to the ground immediately following the repetition of the "Standing Prayer."

6a) One who is unable to sit upon his knees can sit however he is able, giving preference to the most reverent manner he is able to sit that also allows him to concentrate on prayer. One who should prostrate in the manner shown in image 7a can begin by sitting as in image 6a.

6b) It is permitted to use one's hands to seat oneself in preparation for prostration, as it is presumed that one is praying in a clean environment.

7) One can use his hands to lower his face to the ground.

7a) One who prayed in a place with a stone floor should not press his face to the floor unless he has something with which to separate between his face and the stone. If he has nothing to separate between his face and the stone floor, he should tilt his body slightly so that his face does not press into the stone, or he can move to another location and prostrate. (Idolatry 6:12) An important person, such as the esteemed individual who should act as prayer leader, should not press his face to the ground during the prayers of supplication that follow the "Standing Prayer," even if he would not be pressing his face on stone. This is "*so that the Name of God will not be desecrated if he is perceived as having not been answered.*"

8) After lifting one's head from the 5th and final bow of the "Standing Prayer," one sits to the ground and then falls prostrate before God with his face to the ground, making all the supplications of his heart that he desires. When one is unable to prostrate fully (*hishtaḥawaiya*), one can bow (*qida*) as shown in image 8.

9) "*...one praying should be careful to do these; if he does not do them either because he was pressured, coerced, or simply transgressed, it does not delegitimize the prayer. These are they: ...bending down, and prostration.*" (Laws of Prayer 5:1)

"What is implied by 'prostration' (hishtaḥawaiya)? After one lifts his head from the 5th place of bending down in the 'Standing Prayer,' one sits on the ground and falls upon his face on the ground; one then supplicates with all the supplications that he desires.

Any place 'bending down' (keri'a) is mentioned, it is done on the knees; 'bowing' (qida) - on the face; 'prostration' - one's arms and legs are spread out so that one lay flat face down on the ground." (Laws of Prayer 5:14)

1) This is the manner in which our forefathers and the prophets of old sat during prayer. When sitting during prayer, it is proper sit in a reverent manner, for one should pray in a spirit of reverence. Rabbi Avraham, son of the Rambam, wrote: "*During the parts of worship wherein one sits, such as the duration of the daily recitation of Psalms 145 - 150 or during the 'Shema Recitation' and its related blessings, one should be careful that he does not seat himself in just any random position. He should not sit in a position which expresses lack of regard for prayer or lack of etiquette, such as reclining on a wall or some other object; nor in the manner that one sits while relaxing at home, at a local gathering place, or while among friends or family. Rather, one should sit during prayer in the same manner that it is*

proper to stand during prayer - in the words of the Talmudic Sages, 'as a servant before his master.' Likewise, one sitting while serving God in prayer should sit in the manner of a servant who has etiquette in the presence of his lord who has permitted him to sit."

The Sages did not obligate us that we position our arms or hands in a particular fashion while sitting; but they instructed that we can clasp the right hand over the left hand opposite the heart when reciting the "Standing Prayer" 'as a servant before his master,' and that one not rest his hands at his sides.

Though not required by halacha, lifting hands in prayer is an ancient Jewish practice. Rabbi Avraham, the son of the Rambam, wrote: *"One is obliged, and it is also proper, that both hands be spread forth at times of supplication, such as while sitting during the 'Lay us down' blessing, during the intermediate blessings of the 'Standing Prayer,' and during any other similar context. For thus was the practice of the prophets while making their supplications, in the manner that a destitute person begs from the one who can impart to him charity. Of King Solomon it is written, "his hands were stretched forth heavenward;" Moses, master of prophets, stated "I shall stretch forth my hands to the LORD." [...] Lifting one's hands is reasonable since a person, when beseeching his Creator, directs his heart to the Creator of existence, and turns his eyes to the visible heights of existence - the heavens which testify to the greatness of their Creator."* Rabbi Avraham then explains how lifting hands awakens the individual to the unfathomable greatness of God. He also continues on to explain how the ignorant and unlearned mistake the Biblical figure of speech that "God in the heavens" to mean that God is literally located at some particular location in the heavens and that it may therefore be irreverent to lift one's head heavenward. Rabbi Avraham calls such individuals deniers of God's incorporeity.

Rabbi Avraham disproves the claim that only the most righteous can lift their hands in prayer: *"The claim that stretching forth hands during prayer is forbidden to the average individual is invalid speech the rottenness of which is apparent. A logical difficulty arises from such a claim; namely, King Solomon spread out 'his hands heavenward,' and yet he was not at all at the spiritual level of Moses, of whom it is said 'I shall spread my hands to the LORD.' And similarly, another logical difficulty arises in the claim that the average individual is prohibited from lifting hands in prayer in that the Talmud states: "There is a law learned from Hanna, - '...and Hanna spoke in her heart;' from this it is taught that one should speak softly during the 'Standing Prayer;' yet it could be said that not everyone who prays is on the spiritual level of Hanna! And such a claim would also logically imply that we are forbidden from standing during prayer, because Abraham our forefather stood during prayer, as it is written: 'to the place where he stood [in prayer].' And Moses, the master of prophets, stood, as it is written: '...and I stood on the mountain.' How, therefore, can someone not on the spiritual level of Abraham or Moses be allowed to stand?! Rather, notice that with regard to all Israel, the prophet said: 'Let's lift our hearts, with our hands, to God in heaven,' just as he stated concerning all Israel: 'let us search out our ways and investigate them.'*

Therefore, taking these two verses together it becomes apparent that if 'Let's lift our hearts, using our hands, to God in heaven' is not directed to all people, then it would necessitate that

the verse that demands repentance from sins is likewise not proper for all peoples, God forbid! This erroneous way of thinking, this distortion of reason, is an explicit error when examined in depth. This is an error which can only be found among total ignoramuses, persons unlearned in Torah, or with a bad leader who bases such reasoning on misleading imaginations, for the gate to the service of God is open; [...] and we have not found any place where the Sages of blessed memory forbade any of the bodily postures of worship that can be found in the prophetic writings, with the exception of a restriction on an 'important individual' from pressing his face flat upon the ground when making public supplications; and this was only so that the Name of God will not be desecrated if he is perceived as having not been answered."

Regarding Psalm 95:6, "Come! Let's prostrate, bow down, and sit on our knees - in the presence of the LORD our Maker," Rabbi Avraham explains:

"King David's intention by first writing 'let's prostrate' was that this is the preferable posture for worshiping the LORD. But since it is not possible to constantly prostrate, bodily worship of the LORD is therefore not based solely upon prostration to the exclusion of other postures of worship; but also, 'we shall bow down.' And since this is likewise difficult to constantly do, therefore 'we shall sit upon our knees.' King David did not mention any other posture than these since he was unfamiliar with the outward semblance of worship prevalent among the negligent, the drunken ones now found among us following the [many centuries of] difficulties in the exile."

* "ha-Maspiq I-'Ovdei HaShem" by R' Avraham son of Maimonides, p.100-102 and p.130

Bedtime Shema | ק"ש שעל המטה

Upon entering the bed to sleep at night, bless:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְפִּיל כְּבִלֵי שֵׁינָה עַל עֵינַי וּמְאִיר לְאִישׁוֹן בֵּת עֵינַי. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, שְׁתַּצִּילֵנִי מִיַּצָּר רָע וּמִפְּגַע רָע, וְאַל יִבְהַלּוּנִי חֲלוּמוֹת רָעִים וְלֹא הִרְהוּרִים רָעִים, וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישׁוֹן הַמּוֹת וְתַעֲמִידְנִי לְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְאִיר לְכָל הָעוֹלָם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם, עַל לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָן וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

"If overcome by sleep, recite even the first verse alone or verses of compassion, and sleep."

(Hil. Tefila 7:2)

Morning Blessings | ברכות השחר

Upon awakening, one blesses while still in bed:

אֱלֹהֵי, נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי טְהוֹרָה. אַתָּה בְּרָאָתָה; אַתָּה יִצְרַתָּה; אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְטָלָה מִמְּנֵי וּלְהַחֲזִירָה בִּי לְעֵתִיד לְבָא. כָּל זְמַן שֶׁהִנְשַׁמָּה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּחַזֵּיר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים.

Upon passing your hands over your eyes:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עוֹרִים.

Upon sitting up in bed:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים.

Upon lowering your feet and placing them on the ground:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם.

Upon standing:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים.

Upon putting on one's clothes:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלַבֵּישׁ עַרְמָיִם.

Upon donning one's head garment:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה.

Upon putting on one's belt:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגָבוּרָה.

Upon putting on one's shoes:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעֲשֵׂה לִי כָּל צָרָכִי.

Upon going to depart on the way:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִּין מַצְעָדֵי גֶבֶר.

Upon hearing the sound of a rooster:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנוֹתֵן לְשִׁכּוּי בֵּינָה
לְהַבִּין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה.**

Bless daily:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי. (גוֹיָה: Women)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשֵׂנִי עֶבֶד. (שִׁפְחָה: Women)

Men bless:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה.

Women bless:

בְּרוּךְ שְׁעֲשֵׂנִי כְּרָצוֹנוֹ.

Torah is not contemplated upon in the bathroom. Therefore, before entering we say:

הַכְּבֹדִי מְכוּבָדִים מְשֻׁרְתֵי עֲלִיוֹן; הִזְהִירוּ בִּי, שְׂזוֹ דְרַכּוֹן שְׁלִבְנֵי אָדָם.

Upon leaving the bathroom:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ
חַלּוּלִים חַלּוּלִים, שְׂאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִפְתַּח, אֵינּוּ מִתְקַיִם. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, רוֹפֵא כָּל בְּשָׂר וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת.**

Upon washing one's face in the morning:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינֵי וַתְּנוּמָה מֵעַפְעָפִי.
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה, שֶׁתְּרַגְלֵנִי לְדָבָר מִצְוָה וְאֵל תְּרַגְלֵנִי לְדָבָר עֲבִירָה;
וְתִשְׁלַט בִּי יֵצֶר טוֹב, וְאֵל תִּשְׁלַט בִּי יֵצֶר רָע. וְכוּף אֶת יָצְרִי לְהִשְׁתַּעֲבֹד לְךָ.
וַתִּנְנֵי לַחַן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּאֵי. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים.**

One blesses before washing hands, whether before eating bread or a food that is dipped,
before reciting *Shema* or the *Amida* prayer, or learning Torah before sunrise:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.**

Before putting on the arm tefillin, bless:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין.**

If a separation unrelated to putting on *tefillin* was made between putting on the arm and head *tefillin*, bless the
following immediately before putting on the head *tefillin*:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין.**

Before cloaking oneself in a *talith*, bless:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַתְּעַטֹּף בְּצִיצִית.**

ברכות התורה | Blessings of the Torah

(Hil. Tefila 7,11) A person must daily to bless:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי
תוֹרָה. הָעֶרֶב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפְיוֹת עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל; וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ
אֶת תּוֹרַתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.**

One then reads some words of Torah; for example:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :
דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן וְאֶל בְּנָיו לֵאמֹר ,
כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . אֲמֹר לָהֶם :
יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ :
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ :
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :
וַיִּשְׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֲבָרְכֶם :
(במדבר ו, כב-כז)

Afterwards, read chapters or laws from *Mishna* or *Baraitoth*; for example:

אֱלוֹ דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר : הַפָּאָה וְהַפְּכוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְגַמְלֵיּוֹת חֲסָדִים
וְתַלְמוּד תּוֹרָה :
(משנה ; פאה א, א)

אֱלוֹ דְבָרִים שְׂאָדָם אוֹכַל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהִקְרָן קִיּוּמָת לֹו לְעוֹלָם
הַבָּא : כַּבּוּד אֵב וְאֵם , וְגַמְלֵיּוֹת חֲסָדִים , וְהַבָּאָת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֻבְרוֹ
וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלָם .
(תלמוד בבלי ; שבת קבז, א)

פסוקי הזמירות | Pesuqei d-Zimra

The Sages praised the daily recitation of Ps. 145-150:

Before beginning, bless:

On Shabbath add:

(בְּרוּךְ שְׂאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם , בְּרוּךְ הוּא . בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה . בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם . בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת . בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו . בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיֵּם לְנֶצַח .)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם , הָאֵל הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ , מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר
בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו . בְּשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלֵּלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ; בְּשִׁבְחוֹ
וּבְזִמְרוֹ נִוְדָדְךָ , נְשַׁבְּחֶךָ , נְפָאֵרְךָ , נִיחַדְךָ , נִזְכִּיר שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד .
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה , מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתַשְׁבְּחוֹת .

Upon completion, bless:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ; כִּי לְךָ נָאָה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָת, הַלֵּל וְזִמְרָה, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת, נֶצַח וּגְבוּרָה, עַד
וּמְשָׁלָה וּמְלָכוּת, מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ גָּדוֹל
הַתְּשַׁבְּחוֹת, אֵל רַב הַהוֹדָיוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, חַי הַעוֹלָמִים.

שחרית | Shharith

With everyone seated, the *Hazan* goes before the *teva*. Standing in the midst of the people, he begins with *Qadish*. The congregation responds out loud at the designated places:

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבִרְא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלֵךְ מְלָכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמֵ וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
וַיִּשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וַיִּתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחְמָתָא דְאִמְיָרָן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

קרית שמע | Qriyath Shema

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ. *Hazan:*

Congregation: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

The *Hazan* reads all the blessings of *Shema* aloud and the congregation responds "Amen" after each blessing. One who knows the blessings and how to recite should recite together with the *Hazan*.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל; הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, הַמְּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית.

"Tithbarakh" till "ma'aseh bereshiyth" is read only when praying with a *minyan* (Hil. Tefila 7,17).

וַיִּתְבָּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים אֲשֶׁר מְשָׁרְתֵינוּ עוֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם וּמְשָׁמִיעִים קוֹלָם בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם. כָּלֵם אֶהוּבִים, כָּלֵם בְּרוּרִים, וְכָלֵם

מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ואומרים: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו. והאופנים וחיות הקדש מתנשאים לעמתם: משבחים ואומרים - ברוך כבוד יהוה ממקומו. לאל ברוך נעימה יתנו. למלך אל חי וקיים, זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו; כי הוא לבדו פועל גבורות, עושה חדשות, זרע צדקות, מצמיח ישועות, אדון נפלאות מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית.

ברוך אתה יהוה, יוצר המאורות. (אמן Cong)

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו; חמלה גדולה יתירה חמלת עלינו בעבור אבותינו שבטחו בך; ותלמדנו חקי חיים; כן תחננו אבינו, אב הרחמן. המרחם, רחם עלינו, ותן בלבנו להבין, לשמוע, ללמוד, וללמד, לשמור, לעשות, ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. האר עינינו במצותיך ודבק לבנו ליראתך, ויחד לבנו לאהבה שמך; לא נבוש לעולם ועד, כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו. והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ והוליכנו קוממיות לארצנו. נגילה ונשמחה בישועתך, כי בנו בחרת מכל עם ולשון, וקרבתנו לשמך להודות לך וליהודך. ברוך אתה יהוה, הבוחר בעמו ישראל. (אמן Cong)

An undotted *daleth* is pronounced like the "th" in the word "the." "Pronunciation of the *daleth* of 'ehad' should be elongated long enough to renew acceptance of *HaShem's* singular dominion in the heavens, the earth, and in all corners of the globe;" (Hil. Shema 2,9).

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו, לעולם ועד. Whisper:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום, על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם, בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך, ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך, והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום, לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו, בכל לבבכם

וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֵּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ,
וְאִסְפֹּת דָּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ
לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ : הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם,
וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר,
וְהִיאָדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֶבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם, וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ : וְכַתְּבֶתֶם
עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ : לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאָדְמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנּוּ
עַל צִיצִת הַכַּנֵּף פְּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אוֹתוֹ, וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אוֹתָם, וְלֹא
תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֶת וַיִּצִיב, נְכוֹן וְקִיָּם, יִשָּׂר וְנֶאֱמָן, טוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ וְעַל אֲבוֹתֵינוּ,
עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, עַל הַרְאֻשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים דְּבַר קִיָּם, חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר.
אָמֶת, שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוּה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ; מִלְּכָנוּ, מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ;
גּוֹאֲלָנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ וְאִין אֱלֹהִים עוֹד זּוֹלָתֵךְ.

עֲזֵרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מֵעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר.
אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרַתְךָ וּדְבַרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ. אָמֶת, אֵתָהּ הוּא
אֲדוֹן לְעַמְּךָ, מִלְּךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם. אָמֶת, אֵתָהּ הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא
אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ וּמוֹשִׁיעַ. מִמְּצָרִים גְּאֻלָּתָנוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ,
כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגֵתָ, יָם סוּף בְּקַעֲתָ, וַיִּדִּידִים הִעֲבַרְתָּ, וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיחֶם, אֶחָד
מֵהֶם לֹא נוֹתַר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ גְּאוּלָּיִם וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים שִׁירוֹת
זְמִירוֹת תְּשֻׁבְחוֹת לְמִלְּךָ אֵל חַי וְקִיָּם. רָם וְנִשְׂאָ, גְּדוֹל וְנוֹרָא, מְשֻׁפֵּיל גְּאִים,
מִגְּבִיָּה שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, פּוֹדֵה עֲנּוּיִם, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוּעָם אֱלּוֹי,
בְּרוּךְ הוּא. לֵךְ אֲמָרוּ שִׁירָה כָּלָם: מִי כְמוֹךָ בְּאֵלִים יְהוּה, מִי כְמוֹכָה נֶאֱדָר
בְּקִדְשׁ; נוֹרָא תְהִלַּת, עֲשֵׂה פֶלֶא. יְהוּה יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמָר: גּוֹאֲלָנוּ
יְהוּה צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אֵתָהּ יְהוּה, גְּאֵל יִשְׂרָאֵל. (אָמֵן Cong)

No interruption should be made between the recitation of *Shema*, its blessings, and praying the *Amida*.
(*Hil. Shema 2,15-17; Hil. Tefila 6,9; 7,17-19;*)

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”
(*Hil. Tefila 4,1*)

“There are eight matters that one praying the *Amida* should be careful to do. If he did not do these, either due to pressure or coercion, or if he simply because transgressed and did not do one of them, he is not required to pray the *Amida* again. These are they: praying in a standing position, facing the direction of the Temple, preparation of the body, preparation of one’s clothing, fitness of the location, lowering one’s voice, bending down, and prostration.”
(*Hil. Tefila 5,1*)

עמידה | Amida

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : (תהילים נא, יז)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, מְלַךְ מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְהוָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוריד הטל: During rainy season:

משיב הרוח ומוריד הגשם: During dry season:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ,
מִמִּית וּמְחַיֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

Only the *Hazan* reads the *Qedusha*, and only during the repetition.

Congregants respond out loud at the designated places. Once the *Hazan* arrives to the *Qedusha*, the congregants may return to where they stood in prayer prior to taking three steps back.

קדושה | Qedusha

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלַשׁ לְךָ קְדוּשָׁה מְשֻׁלָּשֶׁת כְּדָבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
(קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. Cong: לְעַמְתָּם:
(מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים - בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ. Cong: וּבְשִׁירֵי קְדוּשָׁתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר -
(יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ : Cong:)

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

המלך הקדוש: During the 10 days of repentance:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה. חֲנִנּוּ מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנו אֲבוֹנֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקַרְבֵּנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.

סְלַח לָנוּ אֲבוֹנֵינוּ כִּי חָטָאנוּ; מְחַל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חֲנוּן וּמְרַבֵּה לְסִלַּח.

רֵאָה בְּעֵינֵינוּ וְרִיב רִיבֵנוּ וְגִאָּלְנוּ מֵהֶרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

[On fast days, Hazan adds "Anenu" blessing here; p. 95]

רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

During the dry season:

בְּרֹךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת בְּטִלְלֵי רֶצוֹן וּבִרְכָּה כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

During the rainy season:

בְּרֹךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְתֵן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ
מִטּוֹבָךְ, וּבִרְכָּה כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֶס לְקַבְּצָנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיִזְעַצֵּינוּ כְּבִתְחִלָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְלַךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשַׁפֵּט.

During the 10 days of repentance: המְשַׁפֵּט

לְמַשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תַקְוָה וּמַלְכוּת זְדוֹן תַּעֲקוֹר וְתִשְׁבּוֹר מֵהֶרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר רְשָׁעִים וּמְכַנְיֵעַ זָדִים.

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל גְּרֵי הַצְּדָק יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן
שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ, וְלֹא יִבוֹשׁוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׁעֵן וּמְבַטֵּחַ לַצְּדִיקִים.

[On Tish'a b-Av, Hazan makes a special addition to the following blessing]

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵינֶךָ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנְיָה אוֹתָהּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲתָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תָרִים בִּישׁוּעָתֶךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ; חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים אֶת תְּפִלָּתֵנוּ ;
רִיקָם אֶל תְּשִׁיבֵנוּ . [On fast days add "Anenu," p. 95] **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה .**

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ וּבְתַפְלָתְךָ, וְהִשָּׁב עֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
[New Moon addition here; p. 95] ; **וּתְפִלָּתְךָ תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל ;**
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים .
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְחַזִּיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן .

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בִּידְךָ, עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נְסִיךְ וְרַחֲמֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר ;
[Purim and Hanuka additions here; p. 95] **וְעַל כָּלֶם תַּתְּבַרְךָ וְתִתְרוֹמֵם כִּי יְחִיד אַתָּה וְאֵין**
זוּלָתְךָ . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שֶׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת .

מודים דרבנן | Modim d-Rabanan

When the *Hazan* reaches "Modim" during the repetition, everyone bows a bit, saying:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי כָל בֶּשָׂר ; יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית . בְּרַכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ ; כֵּן תַּחֲזִינָנוּ, וְתַחֲזִינָנוּ, וְתַחֲזִינָנוּ
גְּלוּיֵינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲבֹדְךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלִבָּב שְׁלָם, עַל שְׁאֵנוּ
מוֹדִים לָךְ .

Birkath Kohanim | ברכת כוהנים

When no *Kohanim* are present, the *Hazan* recites the following immediately before continuing with "Sim Shalom:"

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה הָאֲמוּרָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
כֹּהֲנִים עִם קְדוּשַׁיִךְ פְּאֵמוֹר : יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ : יְאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ : יִשְׂאֵ
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם : וְשִׁמוֹ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :
(במדבר ו, כד-כו)

(Hil. Tefila 14-15) *Kohanim* begin making their way to the front once the *Hazan* begins the blessing "Reseh." They wait standing in the front facing the ark with their hands in a fist. Once the leader finishes the "Modim" blessing, the *Kohanim* then turn toward the congregation, stretch out their fingers, and lift their hands shoulder high. If only one *Kohen* is present, he says the first word of "Birkath Kohanim" of his own accord. If more than one *Kohen* is present, the leader calls out "Kohanim," and the *Kohanim* then respond "yevarekhkha." The remainder they repeat word for word after the *Hazan*:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ :
יְאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ :
יִשְׂאֵ יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם :
(במדבר ו, כד-כו)

Once the *Hazan* begins reciting “*Sim Shalom*,” the *Kohanim* then turn their faces toward the ark with their hands in a fist. They should not leave until the *Hazan* completes the “*Sim Shalom*” blessing.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה עָלֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים; וּבִרְכָנוּ כְּלָנוּ בְּאוֹר פְּנֵיךָ,
כִּי מְאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבֶּה וְחֶסֶד, צְדָקָה
וְשְׁלוֹם; וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. אָמֵן. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down, ‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11)
Halakha does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right.
For one who desires to verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:

שְׁלוֹם

Turn to the right and say:

שְׁלוֹם

Lift your head from bowing and say:

יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם

When praying without a *minyan*, one continues with “*Nefilath Panim*.”

If praying with a *minyan*, one remains standing in place the duration of the repetition of the *Amida*, attentive to the words of the *Hazan*, answering “*Amen*” at the end of each blessing.

נפילת פנים ותחנון | Prostration & Supplication

When the *Hazan* completes the repetition of the *Amida*, the entire congregation sits on the ground, fall on their faces, and supplicate according to their desire. They then lift their heads and supplicate a bit more while sitting. One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

An esteemed individual should not press his face to the ground while supplicating in public;
Rather, he should tilt his head a bit while prostrating. (Hil. Tefila 5,15)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.

By Rabbinic decree, it is forbidden to press one’s face into hewn stone even if not fully prostrate.

“Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues.” (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

| On New Moons, skip to page .

Hazan stands and says *Qadish*:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן: Cong) בְּעֵלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלֹךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמְיִכוֹן וּבְחַיִּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאִמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן: Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן: Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא, וְנַחְמְתָא דְּאִמְיָרָן בְּעֵלְמָא:
וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן: Cong).

קרית תורה בציבור | Public Torah Reading

Public reading from a Torah scroll is only done with a *minyan*. *Moshe Rabenu* established the practice that Torah is read every Monday and Thursday morning. On Mondays, Thursdays, during Hanuka, Purim, and on the fast days, the Torah reading is distributed among 3 readers; neither more nor less. On New Moons and the intermediate days of Pesah and Sukkoth, it is distributed among 4 readers. The practice of singing songs while bringing out and returning the Torah scroll is dependent on the custom of each congregation.

(See further: Hil. Tefila 12)

Local customary song:

Each individual who goes up to read from the Torah opens the scroll, looks at where he is to read, and says:

Reader: בְּרָכוּ אֶת יְהוָה הַמְבַרְכֵךְ.

Congregation: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבַרְכֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

The reader then blesses:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

...and proceeds to read from the Torah.

Upon completing his reading of the Torah, he closes the scroll and blesses:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, חַיֵּי עוֹלָם נְטֻעָה בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

The Torah scroll is returned to the ark.

Local customary song:

Hazan says this Qadish on Mondays & Thursdays only:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבִרְא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלֵךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמֵס וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וַיִּתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחְמָתָא דְאִמְיָן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

Ps. 78,38 - optional when praying alone:

וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ:

One reads Ps. 145 whether when in a *minyan* or praying alone; The Hazan recites standing while the congregation recites seated (Hil. Tefila 9,6):

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמְמֵךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ; וְאַבְרָכָה שְׁמֵךְ לְעוֹלָם
וְעַד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֵךְ לְעוֹלָם וְעַד:
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדַלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדַךְ, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדַלְתֶּךָ אֲסַפְּרָנָה:
זְכֹר רַב טוֹבֶךָ יִבְיַעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרַךְ אִפְיִים וּגְדֹל חֶסֶד:
טוֹב יְהוָה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסִּידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יְדַבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבַנְיֵי הָאָדָם גְּבוּרָתֶיךָ, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתֶיךָ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דוֹר וְדוֹר:
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנְּפֻלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
רָצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קַדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד:

סדר היום | Seder ha-Yom

Only in a *minyan* must *Seder ha-Yom* be read (Compare Hil. Tefila 7,17 to 9,6 & 8,6).
The *Hazan* reads aloud and the congregation responds at the designated location.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פָּשַׁע בְּיַעֲקֹב, נֹאֵם יְהוָה: וְאָנֹכִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר
יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעְךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ, אָמַר יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם (ישעיה נט, כ-כא):

וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל (תהלים כב, ד):

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ (ישעיה ו, ג) Cong:

וּמִקְבְּלֵי דִין מְדִין וְאָמְרִין: קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל
אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ בְּעַלְמֵי עֲלָמִיא: יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל אַרְעָא זִיו
יְקָרָה:

וּתְשַׁאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׂ גְּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג, יב):

וּנְטַלְתָּנִי רוּחָא. וּשְׁמַעִית בְּתַרִּי קַל זִיעַ שְׁגִיא דְמַשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא
דִּיהוָה מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וְעַד (יחזקאל טו, יח):

יְהוָה מְלִכּוּתָהּ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עֲלָמִיא:

Supplication & Verses of Divine Compassion

Supplications and verses of Divine compassion are recited at this point.
Halakha does not establish what words or verses are to be said. The following represents
the traditional recitation common throughout the exiles:

יְהוָה, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֶרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיָצָר
מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמְּךָ, וְהִכּוּ לְבָבָם אֲלֶיךָ (דברי ימים א כט, יח): וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ (תהלים עח, לח): כִּי אַתָּה אֲדָנִי
טוֹב וְסֶלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֲיֶיךָ (תהלים פו, ה): צְדָקְתֶךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתֶךָ אֱמֶת
(תהלים קיט, קמב): וַתִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיָּמֵינוּ

קָדָם (מיכה ז, כ): בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם: יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה (תהלים סח, כ):
 יהוה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה (תהלים מו, ח): יהוה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־
 אָדָם בִּטַח בְּךָ (תהלים פד, יג): בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכַבֹּדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
 וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִתֵּן
 בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֶתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק
 וְלֹא נִלְדַּד לְבַהֲלָה (ישעיה סה, כג). יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוה אֱלֹהֵינוּ שֶׁנַּחֲיָה לְשִׁמּוֹר
 חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁנֹזֶכֶה וְנִירָשׁ טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֹּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד
 וְלֹא יִדָּם. יְהוה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ (תהלים ל, יג): יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ, יְהוה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: (תהלים יט, טו)

Hazan says Qadish:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלֹךְ מַלְכוּתָהּ,
 בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב,
 וְאִמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
 יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
 לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא, וְנַחְמַתָּא דְאִמִּירָן בְּעֵלְמָא:
 וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

And everyone departs in peace.

מנחה | Minha

Ps. 78,38; 84,5 - optional when praying alone:

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ :
אֲשֶׁר יֵשֵׁב בֵּיתְךָ ; עוֹד יִהְלֹךְ סֶלָה :

One reads Ps. 145 whether when in a *minyan* or praying alone;

The *Hazan* and congregation recite seated (*Hil. Tefila 9,8*):

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמָמְךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ ; וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וְעַד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד :
גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר :
דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ :
הַדֵּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
וְעִזּוֹז נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלְתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה :
זָכַר רַב טוֹבֶךָ יִבְיַעוּ, וְצַדִּיקֶיךָ יִרְנְנוּ :
חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדֹל חֶסֶד :
טוֹב יְהוָה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו :
יִוְדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסִּידֶיךָ יְבָרְכוּכָה :
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ :
לְהוֹדִיעַ לְבַנְיֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ, וּכְבוֹד הַדֵּר מַלְכוּתְךָ :
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכָל דֹּר וְדֹר :
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִים :
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן :
צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו :
קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם :
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹּר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד :

Hazan stands and says Qadish:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבָרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלֵךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחְמָתָא דְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”

(Hil. Tefila 4,1)

“There are eight matters that one praying the *Amida* should be careful to do. If he did not do these, either due to pressure or coercion, or if he simply because transgressed and did not do one of them, he is not required to pray the *Amida* again. These are they: praying in a standing position, facing the direction of the Temple, preparation of the body, preparation of one’s clothing, fitness of the location, lowering one’s voice, bending down, and prostration.”

(Hil. Tefila 5,1)

עמידה | Amida

אֲדֹנָי, שְׁפַתֵי תִפְתָּח. וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: (תהילים נא, יז)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, מְלַךְ מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְהוָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוריד הטל: During rainy season:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם: During dry season:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ,
מִמִּית וּמְחַיֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

Only the *Hazan* reads the *Qedusha*, and only during the repetition.

Congregants respond out loud at the designated places. Once the *Hazan* arrives to the *Qedusha*, the congregants may return to where they stood in prayer prior to taking three steps back.

נקדישך ונעריצך, ונשליש לך קדושה משלשת כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר:
(קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו. Cong:) לעמיתם:
(משבחים ואומרים - ברוך כבוד יהוה ממקומו. Cong:) ובשירי קדשך פתוב לאמר –
(ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר לדר הללויה Cong:):

אתה קדוש ושמן קדוש וקדושים בכל יום יהללונך, סלה.
ברוך אתה יהוה, האל הקדוש.

During the 10 days of repentance: הקדוש

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה בינה והשכל.
ברוך אתה יהוה, חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתך לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך.
ברוך אתה יהוה, הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו כי חטאנו; מחל לנו מלכנו כי פשענו.
ברוך אתה יהוה, חנון ומרבה לסלח.

ראה בענינו וריב ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך.
ברוך אתה יהוה, גואל ישראל.

[On fast days, Hazan adds "Anenu" blessing here; p. 95]

רפאנו יהוה ונרפא, הושיענו ונושעה.
ברוך אתה יהוה, רופא חולי עמו ישראל.

During the dry season:

ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת בטללי רצון וברכה פשנים הטובות.
ברוך אתה יהוה, מברך השנים.

During the rainy season:

ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת, ותן טל ומטר על פני האדמה ושבענו
מטובך, וברכה פשנים הטובות. ברוך אתה יהוה, מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבצנו.
ברוך אתה יהוה, מקבץ נדחי עמו ישראל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאֲשׁוֹנָה וַיִּזְעַצֵּינוּ כְּבַתְחִלָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.

During the 10 days of repentance: המְלַךְ הַמְשַׁפֵּט

לְמִשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תַקְוָה וּמַלְכוּת זְדוּן תַעֲקוֹר וְתִשְׁבּוֹר מְהֵרָה בְיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר רְשָׁעִים וּמַכְנִיעַ זְדִים.

עַל הַצְדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל גְּרֵי הַצְדָק יִהְמוּ רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן
שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ, וְלֹא יִבוֹשׁוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׁעַן וּמַבְטָח לַצְדִיקִים.

[On Tish'a b-Av, Hazan makes a special addition to the following blessing]

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנְיָה אוֹתָהּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲתָה תִצְמַיֵחַ וְקַרְנוֹ תִרִים בִּישׁוּעָתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְצַמֵּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים אֵת תְּפִלָּתֵנוּ;
רִיקָם אֵל תִּשְׁיַבֵּנוּ. [On fast days, add "Anenu;" p.95] בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ וּבְתַפְלָתְךָ, וְהִשָּׁב עֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתְךָ תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל; [New Moon addition here; p. 95]
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְחִזִּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים
בְּיָדְךָ, עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נְסִיךְ וְרַחֲמֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר;
וְעַל כָּלֵם תַּתְּבַרַךְ וְתִתְרוּמָם כִּי יַחִיד אַתָּה וְאֵין
[Purim and Hanuka additions here; p. 95]
זוֹלָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱהָ לְהוֹדוֹת.

מודים דרבנן | Modim d-Rabanan

When the Hazan reaches "Modim" during the repetition, everyone bows a bit, saying:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי כָל בֶּשָׂר; יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחַיֵּיתֵנוּ וְקִנְיַתֵנוּ; כֵּן תַחֲזִינָנוּ, וְתַחֲנֵנֵנוּ, וְתִאֲסוֹף גְּלוּיֵינוּ לְחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ
לְשִׁמְרַת חֲסִידְךָ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ, בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם, עַל שֶׁאֲנִי מוֹדִים לָךְ.

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה עָלֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים; וּבִרְכָנוּ כְּלָנוּ בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי מֵאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבֶּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלוֹם; וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. אָמֵן. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down, ‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11)
Halakha does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:	Turn to the right and say:	Lift your head from bowing and say:
שְׁלוֹם	שְׁלוֹם	יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם

When praying without a *minyan*, one continues with “*Nefilath Panim*.”
 If praying with a *minyan*, one remains standing in place the duration of the repetition of the *Amida*, attentive to the words of the *Hazan*, answering “*Amen*” at the end of each blessing.

נפילת פנים ותחנון | Prostration & Supplication

When the *Hazan* completes the repetition of the *Amida*, the entire congregation sits on the ground, fall on their faces, and supplicate according to their desire. They then lift their heads and supplicate a bit more while sitting. One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

An esteemed individual should not press his face to the ground while supplicating in public;
 Rather, he should tilt his head a bit while prostrating. (Hil. Tefila 5,15)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.
 By Rabbinic decree, it is forbidden to press one’s face into hewn stone even if not fully prostrate.
 “Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues.” (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Hazan stands and says *Qadish*:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן: Cong) בְּעֵלְמָא דְבִרְכָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלַךְ מַלְכוּתָהּ,
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב,
 וְאֲמָרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן: Cong)
 יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן: Cong)
 לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנִחְמַתָּא דְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא:
 וְאֲמָרוּ אָמֵן: (אָמֵן: Cong).

And everyone departs in peace.

ספירת העומר | Sefirath ha-Omer

(Lev. 23,15-16; Deut. 16,9)

One should count at night, and while standing. If one forgot to count at night, he can count that day's number during daylight of the next day. If one counted before saying the blessing, the obligation is fulfilled and no blessing should be said afterward.

(See further: Hil. Temidin 7,19-20)

- 1 היום יום אחד לעומר.
- 2 היום שני ימים לעומר.
- 3 היום שלשה ימים לעומר.
- 4 היום ארבעה ימים לעומר.
- 5 היום חמשה ימים לעומר.
- 6 היום ששה ימים לעומר.
- 7 היום שבועה ימים לעומר שהם שבוע אחד.
- 8 היום שמונה ימים לעומר שהם שבוע אחד ויום אחד.
- 9 היום תשעה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושני ימים.
- 10 היום עשרה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושלשה ימים.
- 11 היום אחד עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וארבעה ימים.
- 12 היום שנים עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וחמשה ימים.
- 13 היום שלשה עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וששה ימים.
- 14 היום ארבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות.
- 15 היום חמשה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ויום אחד.
- 16 היום ששה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושני ימים.
- 17 היום תשעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושלשה ימים.
- 18 היום שמונה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וארבעה ימים.
- 19 היום תשעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וחמשה ימים.
- 20 היום עשרים יום לעומר שהם שני שבועות וששה ימים.
- 21 היום אחד ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות.
- 22 היום שנים ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ויום אחד.
- 23 היום שלשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושני ימים.
- 24 היום ארבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושלשה ימים.
- 25 היום חמשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וארבעה ימים.
- 26 היום ששה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וחמשה ימים.
- 27 היום שבועה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וששה ימים.

- 28 היום שמונה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות.
- 29 היום תשעה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ויום אחד.
- 30 היום שלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושני ימים.
- 31 היום אחד ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים.
- 32 היום שנים ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים.
- 33 היום שלשה ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים.
- 34 היום ארבעה ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וששה ימים.
- 35 היום חמשה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות.
- 36 היום ששה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ויום אחד.
- 37 היום שבעה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושני ימים.
- 38 היום שמונה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושלשה ימים.
- 39 היום תשעה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות וארבעה ימים.
- 40 היום ארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות וחמשה ימים.
- 41 היום אחד ארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות וששה ימים.
- 42 היום שנים ארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות.
- 43 היום שלשה ארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות ויום אחד.
- 44 היום ארבעה ארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות ושני ימים.
- 45 היום חמשה ארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות ושלשה ימים.
- 46 היום ששה ארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות וארבעה ימים.
- 47 היום שבעה ארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות וחמשה ימים.
- 48 היום שמונה ארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות וששה ימים.
- 49 היום תשעה ארבעים יום לעומר שהם שבעה שבועות.

ערבית | Arvith

קרית שמע | Qriyath Shema

With everyone seated, the *Hazan* begins in standing position, saying:

Ps. 78,38 - optional when praying alone:

וְהוּא רְחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפוֹ,
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ:

Hazan: בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרָךְ.

Congregation: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

The *Hazan* reads all the blessings of *Shema* aloud and the congregation responds "Amen" after each blessing. One who knows the blessings and how to recite should recite together with the *Hazan*.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, גּוֹלֵל אוֹר
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעְרִיב עַרְבִים. (אָמֵן Cong)
אֲהַבֵּת עוֹלָם עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּת, וְאֲהַבֵּתָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. (אָמֵן Cong)

An undotted *daleth* is pronounced like the "th" in the word "the." "Pronunciation of the *daleth* of 'ehad' should be elongated long enough to renew acceptance of *HaShem's* singular dominion in the heavens, the earth, and in all corners of the globe;" (Hil. Shema 2,9).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד. Whisper:

וְאֲהַבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם, עַל
לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וְדַבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ

בְּדֶרֶךְ, וּבְשֹׁכֶבְךָ וּבְקוֹמְךָ : וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בַּיִתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל לִבְבְּכֶם
וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֵּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקוֹשׁ,
וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ
לְבַהֲמֹתֶיךָ. וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם,
וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֵּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם,
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכֶבְךָ וּבְקוֹמְךָ : וּכְתַבְתָּם
עַל מְזוֹזוֹת בַּיִתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ : לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנּוּ
עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ, וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא
תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זִנִּים

אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם :

אַמֵּת אַמוּנָה קַיִמַת. רָאוּ אֶת גְּבוּרַתְךָ עַל הַיָּם; בְּשִׁמְחָה רַבָּה אָמְרוּ כָלָם: מִי
כַמֶּכָּה בְּאֵלִים יְהוָה; מִי כַמֶּכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ; נוֹרָא תְהַלּוֹת, עֲשֵׂה פֶלֶא. הוֹדוּ
וְהִמְלִכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. וְנֹאמָר: גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ,
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

הַשְּׂפִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ לְחַיִּים, וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ.
יְרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן: מְלֹךְ אֱלֹהֵיךְ! כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלַעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבּוֹד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּלֹךְ
בְּכַבּוֹדוֹ, חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. (אָמֵן Cong)

Hazan stands and says Qadish:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבִרְא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלֹךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קְרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֹלָם וְלַעֲלָמֵי עֲלַמְיָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וַיִּתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנִחְמָתָא דְאִמִּיכוֹן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

The *Amida* of *Arvith* is not obligatory; It is, however, universal Jewish practice to pray the *Amida* of *Arvith*. Doing so greatly aids in arriving at the obligatory 100 daily blessings. One who is going to pray the *Amida* of *Arvith* should not make an interruption between the recitation of *Shema*, its blessings, and praying the *Amida*.

(Hil. Shema 2,15-17; Hil. Tefila 6,9; 7,17-19;)

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”

(Hil. Tefila 4,1)

“There are eight matters that one praying the *Amida* should be careful to do. If he did not do these, either due to pressure or coercion, or if he simply because transgressed and did not do one of them, he is not required to pray the *Amida* again. These are they: praying in a standing position, facing the direction of the Temple, preparation of the body, preparation of one’s clothing, fitness of the location, lowering one’s voice, bending down, and prostration.”

(Hil. Tefila 5,1)

עמידה | Amida

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : (תהילים נא, יז)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, מְלַךְ מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְהוָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוריד הטל : During rainy season:

משיב הרוח ומוריד הגשם : During dry season:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחָסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מִמִּית וּמְחַיֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

המלך הקדוש : During the 10 days of repentance:

Conclusion of Shabbath or Holy Day:

מאתך מענה לשון, והבדלת בין קדש לחל, ובין אור לחשך, ובין ישראל לגוים, ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. כשם שהבדלת בין קדש לחל, כן שמרנו והצילנו מכל חטא ועון, וחנונו מאתך דעה בינה והשכל. ברוך אתה יהוה, חונן הדעת.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֵנוּשׁ בִּינָה. חֲנִנּוּ מֵאֲתָךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנו אֲבוֹנֵינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה.

סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ ; מִחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חַנוּן וּמְרַבֵּה לְסִלַּח.

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ וְרִיב רִיבֵנוּ וְגִאֲלֵנוּ מִהַרָּה לְמַעַן שְׂמֹךְ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

During the dry season:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת בְּטָלְלֵי רָצוֹן וּבִרְכָּה כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

During the rainy season:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, וְתֵן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ
מִטּוֹבָךְ, וּבִרְכָּה כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוֹתֵנוּ וְשָׂא נֶס לְקַבְּצֵנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאשׁוֹנָה וְיִזְעָצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְלַךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמְשַׁפֵּט.

הַמְּלַךְ הַמְּשַׁפֵּט: During the 10 days of repentance:

לְמַשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וּמַלְכוּת זָדוֹן תִּעַקֹּר וְתִשְׁבּוֹר מִהַרָּה בְיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר רְשָׁעִים וּמַכְנִיעַ זָדִים.

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל גְּרֵי הַצְּדִק יִהְמוּ רַחֲמֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן
שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׂמְךָ, וְלֹא יִבוֹשׁוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְשַׁעַן וּמַבְטָח לַצְּדִיקִים.

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵינֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבִנְיָה אוֹתָהּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֶת צֶמַח דָּוִד עֲתָה תִצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרִים בִּישׁוּעַתְךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְצַמִּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים אֶת תְּפִלָּתֵנוּ;
רִיקָם אֶל תְּשִׁיבָנוּ. [On fast days add "Anenu," p. 95] בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ וּבְתַפְלָתְךָ, וְהִשָּׁב עֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתְךָ תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל; וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ, עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ, עַל נְסִיךְ וְרַחֲמֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר;
וְעַל כָּלֵם תְּתַבָּרְךָ וּתְתַרְוָמָם כִּי יַחֲדֵי אַתָּה וְאִין [Purim and Hanuka additions here; p. 95]
זוֹלָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׂמַךְ וּלְךָ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת.

שְׁלֹם טוֹבָה וּבִרְכָה עָלֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים; וּבִרְכָנוּ כְּלָנוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי
מֵאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבֵּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלֹם;
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם. אָמֵן. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ,
יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down,
‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11)

Halakha does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that
this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to
verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:
שְׁלֹם

Turn to the right and say:
שְׁלֹם

Lift your head from bowing and say:
יַעֲשֶׂה שְׁלֹם

נפילת פנים ותחנון | Prostration & Supplication

The entire congregation sits on the ground,
fall on their faces, and supplicate according to their desire. They then lift their heads and supplicate a bit more
while sitting. One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

An esteemed individual should not press his face to the ground while supplicating in public;
Rather, he should tilt his head a bit while prostrating. (Hil. Tefila 5,15)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.

By Rabbinic decree, it is forbidden to press one’s face into hewn stone even if not fully prostrate.

“Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues.” (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Hazan stands and says Qadish:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֶלְמָא דְּבִרְא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלַךְ מְלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִגְלָא וּבְזִמְנוֹן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וַיִּתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחְמָתָא דְּאִמְיָרָן בְּעֶלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

The following is recited after the Amida at the conclusion of the Sabbath:

סדר היום | Seder ha-Yom

Only in a *minyan* must *Seder ha-Yom* be read (Compare Hil. Tefila 7,17 to 9,6 & 8,6).
The *Hazan* reads aloud and the congregation responds at the designated location.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פֶשַׁע בִּיעֶקֶב, נֶאֱמַר יְהוָה: וְאָנֹכִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר
יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעְךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ, אָמַר יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם (ישעיה נט, כ-כא):

וְאֵתָה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל (תהלים כב, ד):

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ (ישעיה ו, ג) Cong:

וּמְקַבְּלִין דִּין מִדִּין וְאָמְרִין: קְדִישׁ בְּשֵׁמֵי מְרוֹמָא בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל
אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ בְּעַלְמֵם עֲלַמְיָא: יְהוָה צְבָאוֹת מְלִיא כָּל אַרְעָא זִיו
יְקָרָה:

וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל
ג, יב):

וְנִטְלַתְנֵי רוּחָא. וּשְׁמַעִית בִּתְרֵי קַל זִיעַ שְׁגִיא דְּמִשְׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא
דִּיהוָה מְאֵתֵר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ:

יְהוָה יִמְלֶךְ לְעַלְמֵם וְעַד (יחזקאל טו, יח):

יְהוָה מְלְכוּתָהּ לְעֶלְמָא וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא:

דברי תחנונים ופסוקי רחמים | Supplication & Verses of Divine Compassion

Supplications and verses of Divine compassion are recited at this point. *Halakha* does not establish what words or verses are to be said. The following represents the traditional recitation common throughout the exiles:

יהוה, אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו, שמרה זאת לעולם ליצור
מחשבות לבב עמך, והכו לבבם אליך (דברי ימים א כט, יח) : והוא רחום וכפר עון
ולא ישחית והרבה להשיב אפן, ולא יעיר כל חמתו (תהלים עח, לח) : כי אתה אדני
טוב וסלח, ורב חסד לכל קראיך (תהלים פו, ה) : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת
(תהלים קיט, קמב) : ונתן אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם (מיכה ז, ב) : ברוך אדני יום יום : יעמס לנו האל ישועתנו סלה (תהלים סח, ב) :
יהוה צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה (תהלים מו, ח) : יהוה צבאות, אשרי
אדם בטח בך (תהלים פד, ג) : ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו ויתן
בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, למען לא ניגע לריק
ולא נלד לבהלה (ישעיה סח, כג). יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו שנחיה לשמור
חקיך בעולם הזה שנזכה ונירש טוב לחיי העולם הבא : למען יזמך כבוד
ולא ידם. יהוה אלהי לעולם אודך (תהלים ל, ג) : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך, יהוה צורי וגואלי : (תהלים יט, טו)

Hazan says Qadish: | שיץ אומר קדיש :

יתגדל ויתקדש שמה רבא ; (אמן : Cong) בעלמא דברא כרעותה וימלך מלכותה,
בחיכוון וביומיכוון ובחיי כל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב,
ואמרו: (אמן. יהא שמה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא! Cong) יתברך. (אמן : Cong)
ישתבח, יתפאר, יתרמם, יתעלה, ויתנשא, שמה דקדשא, בריך הוא. (אמן : Cong)
לעלא מכל ברכתא, שירתא, תשבחתא, ונחמתא דאמירן בעלמא :
ואמרו אמן : (אמן : Cong).

And everyone departs in peace.

הבדלה | Havdala

At the end of Shabbath, after the appearance of three medium sized stars, one officiates the distinguishment between Sabbath and the new week in the following order, and over a cup of wine or grape juice: First one blesses on the drink, then on a fragrance, then over a flame - if a flame is on hand; one then says the blessing of separation, and drinks. Just as with Qidush, it is forbidden to begin drinking, eating, or doing a labor until one has officiated the separation:

Over the wine:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

Over the fragrance:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיַּי בְּשָׂמִים.

One who knows *Hil. Berakhoth chapter 9* blesses accordingly:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲצֵי בְּשָׂמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲשָׂבֵי בְּשָׂמִים.

Over the sight of fire:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ.

The Havdala Blessing:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל וּבֵין אֹר לַחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם וּבֵין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל.

הדלקת נר שבת | Sabbath Candle Lighting

See further: Hil. Shabbath 5

Having a lamp lit in one's home on *Shabbath* is intrinsic to making the *Shabbath* a delight. This duty is incumbent on men and women alike. Since women are more often present in the home, they have a greater responsibility.

The lighting must be done before sunset. Before lighting, one blesses:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
וצונו להדליק נר של שבת.

קבלת שבת | Qabalath Shabbath

The segment of *Shabbath* prayers that is termed "*Qabalath Shabbath*" originates from 16th century kabbalists in Safat. Till today, this innovation has yet to be accepted into the Italian or Spanish-Portuguese rite. *Mishne Torah* makes no mention of special recitations that precede the *Shabbath* nighttime prayers. The ancient *siddurim* of Yemenite Jewry that preceded the arrival of this innovation only mention the still universal custom to recite Psalm 92 prior to *Arvith* of *Shabbath*:

מזמור שיר ליום השבת :
טוב להודות ליהוה, ולזמר לשמך עליון :
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות :
עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור :
כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנון :
מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך :
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת :
בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם
עדי עד : ואתה מרום לעלם יהוה :
כי הנה איביך יהוה, כי הנה איביך יאבדו ותפרדו כל
פעלי און : ותתם כראים קרני בלתי בשמן רענן :
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני :
צדיק פתמר יפרח כארז בלבנון ישגה :
שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו :
עוד ינובון בשיבה, דשנים ורעננים יהיו :
להגיד כי ישר יהוה, צורי ולא עולתה בו :

ערבית ליל שבת | Arvith LeI Shabbat

קרית שמע | Qriyath Shema

With everyone seated, the *Hazan* begins in standing position, saying:

Ps. 78,38 - optional when praying alone:

וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהִשְׁיב אִפּוֹ,
וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ:

Hazan: בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְבָרֵךְ.

Congregation: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

The *Hazan* reads all the blessings of *Shema* aloud and the congregation responds “Amen” after each blessing. One who knows the blessings and how to recite should recite together with the *Hazan*.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים, גּוֹלֵל אוֹר
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעְרִיב עַרְבִים. (אָמֵן Cong:)

אֲהַבֵּת עוֹלָם עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּת, וְאֲהַבֵּתָּךְ לֹא תִסּוּר מִפָּנָיו לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. (אָמֵן Cong:)

An undotted *daleth* is pronounced like the “th” in the word “the.” “Pronunciation of the *daleth* of ‘*ehad*’ should be elongated long enough to renew acceptance of *HaShem*’s singular dominion in the heavens, the earth, and in all corners of the globe;” (Hil. *Shema* 2,9).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

Whisper: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד

וְאֲהַבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם, עַל
לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ
בְּדַרְךָ, וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרְתָם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ
לְטָטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם
הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכֹל לְבַבְכֶם
וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֵּר אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ,
וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ
לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם,
וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:
וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם, וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם,
בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתַּבְתֶּם
עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנּוּ
עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אוֹתוֹ, וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא
תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֵתֶם זִנִּים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהָיִיתֶם
קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי

אַתְּכֶם מֵאַרְץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אַמֶּת אַמוּנָה קִייַמְתָּ. רְאוּ אֶת גְּבוּרַתְךָ עַל הַיָּם; בְּשִׁמְחָה רַבָּה אָמְרוּ כָלָם: מִי כַמֶּכָּה בְּאֵלִים יְהוָה; מִי כַמֶּכָּה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ; נוֹרָא תְהַלּוֹת, עֲשֵׂה פֶלֶא. הוֹדוּ וְהִמְלִכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד. וְנֹאמָר: גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל.

הַשְּׂפִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ לְחַיִּים, וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ. יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ בְּאָמַר לְצִיּוֹן: מְלֶכֶךְ אֱלֹהֵינֶךָ! כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלֶכֶךָ הֵיא וְלַעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֶכֶךָ בְּכַבּוֹד. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּלֶכֶךָ בְּכַבּוֹדוֹ, חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֶכֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. (אָמֵן : Cong)

No interruption should be made between the recitation of *Shema*, its blessings, and praying the *Amida*.
(Hil. *Shema* 2,15-17; Hil. *Tefila* 6,9; 7,17-19;)

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”
(Hil. *Tefila* 4,1)

“There are eight matters that one praying the *Amida* should be careful to do. If he did not do these, either due to pressure or coercion, or if he simply because transgressed and did not do one of them, he is not required to pray the *Amida* again. These are they: praying in a standing position, facing the direction of the Temple, preparation of the body, preparation of one’s clothing, fitness of the location, lowering one’s voice, bending down, and prostration.”
(Hil. *Tefila* 5,1)

עמידה | Amida

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: (תהילים נא, יז)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם, מְלַךְ מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַגֵּן אֲבָרְהָם.

אתה גבור לעולם יהוה, רב להושיע,

מוריד הטל: During rainy season:

משיב הרוח ומוריד הגשם: During dry season:

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, רופא חולים, ומתיר
אסורים, ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך,
ממית ומחיה. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים.

אתה קדוש ושמן קדוש וקדושים בכל יום יהלודך, סלה.

ברוך אתה יהוה, האל הקדוש.

המלך הקדוש: During the 10 days of repentance:

**אתה קדשת את יום השביעי לשמן תכלית מעשה שמים וארץ, וברכתו מכל
הימים וקדשתו מכל הזמנים.**

אלהינו ואלהי אבותינו, רצה במנוחתנו, קדשנו במצותיך ותן חלקנו
בתורתך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו באהבה ורצון
שבת קדשך. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת.

**רצה יהוה אלהינו בעמך ובתפלתם, והשב עבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל
ותפלתם תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל;** [New Moon addition here; p. 95]
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.
ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון.

**מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו לעולם ועד, על חיינו המסורים
בידך, על נשמותינו הפקודות לך, על נסיד ורחמין שבכל עת, ערב ובקר;
ועל כלם תתברך ותתרום כי יחיד אתה ואין
זולתך.** [Purim and Hanuka additions here; p. 95] **ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות.**

**שים שלום טובה וברכה עלינו, חן וחסד ורחמים; וברכנו בלנו באור פניך, כי
מאור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלוש;
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יהוה,
המברך את עמו ישראל בשלום. אמן. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך,
יהוה צורי וגואלי.** (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down,
‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11)

Halakha does not require that any specific words be said while 'giving peace.' Indeed, R' Saadia Gaon writes that this 'giving peace' is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to verbally 'give peace,' we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:
שָׁלוֹם

Turn to the right and say:
שָׁלוֹם

Lift your head from bowing and say:
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם

When praying without a *minyan*, one continues with "*Nefilath Panim*."

If praying with a *minyan*, one remains standing in place the duration of the *Berakha Me'en Sheva*, attentive to the words of the *Hazan*;

The *Hazan* alone recites the following summarization of the *Shabbath* nighttime *Amida*:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ; אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב; הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן; קוֹנֵה בְּרַחֲמָיו שָׁמַיִם
וְאָרֶץ, מְגוֹן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ, מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוּ;
הַמְנִיחַ לַעֲמוֹ בְּשִׁבְתָּ קְדָשׁוֹ, כִּי בָּס רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם; לְפָנָיו נַעֲבֹד בִּירְאָה וְנַפְחָד,
וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד; מְעוֹן הַבְּרָכוֹת, אָדוֹן הַשָּׁלוֹם, מְבָרֵךְ הַשְּׂבִיעִי
וּמְקַדֵּשׁ הַשִּׁבְתָּ, וּמְנִיחַ בְּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדַשְּׁנֵי עֲנַג, זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמִנוּחֵתָנוּ; קְדָשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתוֹן חֲלָקָנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ, וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת; וְהִנְחִילָנוּ בְּאַהֲבָה
וְרִצּוֹן שִׁבְתָּ קְדָשְׁךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשִּׁבְתָּ. (אָמֵן: Cong)

נפילת פנים | Prostration

The entire congregation sits on the ground and fall on their faces. Supplications are not made on Shabbath except for in times of distress (Hil. Ta'anuyoth 1,6). Words of praise and thanksgiving can be said instead.

One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.

By Rabbinic decree, it is forbidden to press one's face into hewn stone even if not fully prostrate.

"Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues." (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Hazan stands and says *Qadish*:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן: Cong) בְּעֵלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלֵךְ מְלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִּיכוֹן וּבְחַיִּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרֵךְ, לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרֵךְ. (אָמֵן: Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְּקְדֻשָּׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן: Cong)
לְעֵלְמָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא, וְנַחֲמַתָּא דְּאִמִּירָן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן: Cong).

And everyone departs in peace.

קידוש | Qidush

One sanctifies *Shabbath* over wine or pure grape juice before partaking of a *Shabbath* meal. Qidush should be done at the location of the meal. If one desires bread more than wine, he says *Qidush* over the bread instead (**Hil. Shabbath 29,9**); *Shabbath* morning and afternoon one only recites the blessing for “*bore peri ha-gafen*.” It is a universal custom to precede the *Qidush* of *Shabbath* night with a recitation of Genesis 2,1-3:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם :
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה ,
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה :
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ ,
כִּי בּו שְׁבֹת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

In your right hand, lift up a cup filled with roughly half a *cup* of wine or pure grape juice and bless:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

Without interruption, continue with the following blessing:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ וְרָצָה בָּנוּ, שְׁבֹת קִדְּשׁוֹ
בְּאַהֲבָה הַנְּחִילָנוּ, זְכוֹרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זְכוֹר
לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם; וְשְׁבֹת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וְרָצוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֹת.

One then drinks a cheek-full of the wine and distributes wine for the rest of those sitting to partake. Everyone washes their hands, each person first reciting “*al natilath yadaiyim*” before washing. Once everyone is again seated, the head of the household recites “*ha-mosi*” over a loaf of bread, eats and distributes bread for all those seated to eat. (See: Hil. Shabbath 29)

Birkath ha-Mazon is found on page 96 .

ברכות השחר | Morning Blessings

All the Morning Blessings, the Blessings of the Torah, and Pesuqei ha-Zemira are recited on Shabbath the same as they appear at the beginning of the Siddur.

שחרית שבת | Sharith Shabbath

With everyone seated, the *Hazan* goes before the *teva*. Standing in the midst of the people, he begins with *Qadish*.

The congregation responds out loud at the designated places:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֶלְמָא דְבְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלֵךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיֵּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחְמָתָא דְאִמְיָרָן בְּעֶלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

קריית שמע | Qriyath Shema

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרַךְ. *Hazan:*

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד. *Congregation:*

The *Hazan* reads all the blessings of *Shema* aloud and the congregation responds "Amen" after each blessing. One who knows the blessings and how to recite should recite together with the *Hazan*.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל; הַמְאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ, הַמְּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית.

"Tithbarakh" till "ma'aseh bereshiyth" is read only when praying with a *minyan* (Hil. Tefila 7,17).

תִּתְבָּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים. יִשְׁתַּבַּח שְׁמֵךְ מִלְּפָנֵינוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים אֲשֶׁר מְשֻׁרְתִּיו עוֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם וּמְשֻׁמֵּיעִים קוֹלָם בְּדַבְּרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם. כָּל אֱהוּבִים, כָּל בְּרוּרִים, וְכָל
מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מְזֵה וְאוֹמְרִים: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְהַאֲפִנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ מִתְנַשְּׂאִים לְעַמְתָּם: מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים - בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
מִמְקוֹמוֹ. לֵאל בְּרוּךְ נְעִימָה יִתְנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ; כִּי הוּא
לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרֹת, עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת, אֲדוֹן נְפִלְאוֹת מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת. (אָמֵן Cong)

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; חֲמֵלָה גְדוֹלָה יִתִּירָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בָךְ; וַתִּלְמַדְנוּ חֻקֵי חַיִּים; כִּן תִּחַנְנוּ אֲבֵינוּ, אֵב הַרְחֲמֵן. הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלַבְנוּ לְהַבִּין, לְשִׁמוּעַ, לְלִמּוּד, וּלְלִמָּד, לְשִׁמּוֹר, לְעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד וְתוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. הָאֵר עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְדַבֵּק לִבְנוּ לִירְאָתְךָ, וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה שְׂמֵךְ; לֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְטַחְנוּ. וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְהוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִישׁוּעָתְךָ, כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל עָם וּלְשׁוֹן, וְקִרְבַּתְנוּ לְשִׁמְךָ לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחְדְּךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
(אָמֵן : Cong)

An undotted *daleth* is pronounced like the "th" in the word "the." "Pronunciation of the *daleth* of 'ehad' should be elongated long enough to renew acceptance of *HaShem's* singular dominion in the heavens, the earth, and in all corners of the globe;" (Hil. Shema 2,9).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

Whisper: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם, עַל לִבְבְּךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָד וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ, וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֵל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ, בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֵּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ, וְאַסַּפְתָּ דָגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ. וְאַכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :

וְחָרָה אֵף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וְאֲבִדְתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטְּבֵה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל
לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם, וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמְדַתֶם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם,
בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם
עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ : לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנּוּ
עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אוֹתוֹ, וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא
תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים
אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵת וַיְצַיֵּב, נְכוֹן וְקָיִם, יֵשֶׁר וְנֶאֱמָן, טוֹב וְנִיפָה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ וְעַל אֲבוֹתֵינוּ,
עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים דַּבֵּר קָיִם, חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר.
אָמֵת, שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ ; מְלַכְנוּ, מְלַךְ אֲבוֹתֵינוּ ;
גּוֹאֲלֵנוּ, גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, מַעֲוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ וְאִין אֱלֹהִים עוֹד זּוֹלָתְךָ.

עֲזֹרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מְעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרַתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ. אָמֵת, אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ, מֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבָם. אָמֵת, אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמַבְלִעְדֶיךָ אֵין לָנוּ וּמוֹשִׁיעַ. מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ, יָם סוּף בְּקַעַתָּ, וַיִּדְיִדִים הֶעֱבַרְתָּ, וַיִּכְסּוּ מִיָּם צָרִיחֶם, אָחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר. עַל זֹאת שִׁבְחוּ גְאוּלָּים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים שִׁירוֹת זְמִירוֹת תְּשֻׁבְחוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. רָם וְנִשְׂאָ, גְדוֹל וְנוֹרָא, מְשֻׁפָּל גְּאִים, מְגִבִּיהַ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים, פּוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַת שׁוֹעֵם אֱלֹו, בְּרוּךְ הוּא. לֵךְ אָמְרוּ שִׁיחָה כָּלָם: מִי כְמוֹךָ בְּאֱלֹים יְהוָה, מִי כְמוֹךָ נֹאֲדָר בְּקִדְשׁ; נוֹרָא תְהִלַּת, עֲשֵׂה פֶלֶא. יְהוָה יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד. וְנֹאמְרָ: גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל. (אָמֵן Cong:)

No interruption should be made between the recitation of *Shema*, its blessings, and praying the *Amida*.
(Hil. *Shema* 2,15-17; Hil. *Tefila* 6,9; 7,17-19;)

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”
(Hil. *Tefila* 4,1)

“There are eight matters that one praying the *Amida* should be careful to do. If he did not do these, either due to pressure or coercion, or if he simply because transgressed and did not do one of them, he is not required to pray the *Amida* again. These are they: praying in a standing position, facing the direction of the Temple, preparation of the body, preparation of one’s clothing, fitness of the location, lowering one’s voice, bending down, and prostration.”
(Hil. *Tefila* 5,1)

עמידה | Amida

אֲדִנִּי, שְׁפָתַי תִּפְתַּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: (תהילים נא, יז)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, מֶלֶךְ מוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִגֵּן אֲבֹרָהֶם.

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם יְהוָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוריד הטל: During rainy season:

משיב הרוח ומוריד הגשם: During dry season:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר

אֲסוּרִים, וּמְקִיִּים אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹד בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ,
מִמִּית וּמִחִיָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

Only the *Hazan* reads the *Qedusha*, and only during the repetition.
Congregants respond out loud at the designated places. Once the *Hazan* arrives to the *Qedusha*, the congregants may return to where they stood in prayer prior to taking three steps back.

קדושה | Qedusha

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלַשׁ לָךְ קִדְשָׁה מִשְׁלֹשֶׁת פְּדָבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
(קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. Cong:) לְעַמְתָּם:
(מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים - בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ. Cong:) וּבְשִׁירֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לְאָמֹר -
(יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ Cong:):

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ, סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ: During the 10 days of repentance:

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי עָבַד נְאֻמָּן קָרָאתָ לוֹ. כָּלִיל תִּפְאָרֶת בְּרָאשׁוֹ
נָתַתָּ בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי. שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם
שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ, "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם. בְּיַמֵּי וּבְיַמֵּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיָּא לְעוֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת
יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ; וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ."

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמִנוּחַתֵּנוּ; קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתָן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת; וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה
וְרִצּוֹן שַׁבָּת קִדְשְׁךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ וּבְתַפְלָתְךָ, וְהִשָּׁב עֲבוֹדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפַלְתֶּם תְּקַבֵּל בְּרִצּוֹן, וּתְהִי לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל; [New Moon addition here; p. 95]
וּתְחַזְּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּחַזֵּיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ, עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נִסִּיךָ וְרַחֲמֶיךָ שְׁבָכְלָה עִת, עָרַב וּבִקֵּר;
וְעַל כָּלֵם תְּתַבָּרְךָ וּתְתַרְוָמָם כִּי יַחִיד אַתָּה וְאֵין
[Purim and Hanuka additions here; p. 95]
זוּלָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת.

מודים דרבנן | Modim d-Rabanan

When the *Hazan* reaches “*Modim*” during the repetition, everyone bows a bit, saying:

מודים אנחנו לך יהוה אלהינו ואלהי כל בשר; יוצרנו, יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו וקצמתנו; כן תחיינו, ותחננו, ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמר חקיך ולעבדך ולעשות רצונך, בלבב שלם, על שאנו מודים לך.

ברכת כוהנים | Birkath Kohanim

When no *Kohanim* are present, the *Hazan* recites the following immediately before continuing with “*Sim Shalom*”:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המושלשת בתורה האמורה לאהרן ולבניו כהנים עם קדושיך כאמור: יברכך יהוה וישמך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: (במדבר ו, כד-כו)

(Hil. Tefila 14-15) *Kohanim* begin making their way to the front once the *Hazan* begins the blessing “*Reseh*.” They wait standing in the front facing the ark with their hands in a fist. Once the leader finishes the “*Modim*” blessing, the *Kohanim* then turn toward the congregation, stretch out their fingers, and lift their hands shoulder high. If only one *Kohen* is present, he says the first word of “*Birkath Kohanim*” of his own accord. If more than one *Kohen* is present, the leader calls out “*Kohanim*,” and the *Kohanim* then respond “*yevarekhkha*.”

The remainder they repeat word for word after the *Hazan*:

יברכך יהוה וישמך:
יאר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
(במדבר ו, כד-כו)

Once the *Hazan* begins reciting “*Sim Shalom*,” the *Kohanim* then turn their faces toward the ark with their hands in a fist. They should not leave until the *Hazan* completes the “*Sim Shalom*” blessing.

שים שלום טובה וברכה עלינו, חן וחסד ורחמים; וברכנו בלנו באור פניך, פי מאור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום; וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום. אמן. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי. (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down, ‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11) *Halakha* does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say: שלום	Turn to the right and say: שלום	Lift your head from bowing and say: יעשה שלום
-----------------------------------	------------------------------------	--

When praying without a *minyán*, one continues with “*Nefilath Panim*.”
If praying with a *minyán*, one remains standing in place the duration of the repetition of the *Amida*, attentive to the words of the *Hazan*, answering “*Amen*” at the end of each blessing.

נפילת פנים | Prostration

The entire congregation sits on the ground and fall on their faces. Supplications are not made on Shabbath except for in times of distress (Hil. Ta'anuyoth 1,6). Words of praise and thanksgiving can be said instead.

One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.

By Rabbinic decree, it is forbidden to press one's face into hewn stone even if not fully prostrate.

"Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues." (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Hazan stands and says *Qadish*:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֶלְמָא דְבִרְא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלֹךְ מְלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבְחָתָא, וְנַחֲמָתָא דְאִמְיָרָן בְּעֶלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

קריית תורה בציבור | Public Torah Reading

This public reading from a Torah scroll is only done with a *minyan*. *Moshe Rabenu* established the practice that Torah is read publicly every Shabbath morning. Shabbath morning Torah reading is distributed among at least 7 readers. The practice of singing songs while bringing out and returning the Torah scroll is dependent on the custom of each congregation. (See further: Hil. Tefila 12)

Local customary song:

Each individual who goes up to read from the Torah opens the scroll, looks at where he is to read, and says:

Reader: **בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה הַמְּבַרְךְ.**

Congregation: **בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד.**

The reader then blesses:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.**

...and proceeds to read from the Torah.

Upon completing his reading of the Torah, he closes the scroll and blesses:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, חַיֵּי
עוֹלָם נְטֻעָה בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.**

When the New Moon falls on Shabbath, a second Torah scroll is brought out; The section beginning in Numbers 28,11 is then read. The individual who will read the *haftara* should be the one to read from the 2nd scroll.

הפטרה | Haftara

The person who reads the *haftara* should first read at least three verses from the section of Torah read by the 7th reader who preceded him. He should then close the Torah scroll and, before continuing to read the *haftara*, recite the following blessing. If it was a New Moon, it is sufficient that he read from the 2nd Torah scroll before continuing with the *haftara*. When the New Moon fell on a Shabbath, Isaiah 66,23 is the *haftara*. Before reading the *haftara*, the reader blesses:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה
בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמֶת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַבוֹחֵר בְּתוֹרָה וּבְמִשְׁנֵה
עַבְדּוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצְּדִק.**

Upon completion of the *haftara* reading, the reader blesses:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת, נְאֻמָּן אַתָּה
הוּא, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; וְנְאֻמִּים דְּבָרֶיךָ, דְּבָרְךָ אַחֲזֹר לֹא יִשׁוּב, כִּי נְאֻמָּן
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַנְּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו.**

**רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲגוּמַת נַפְשׁ; תוֹשִׁיעַ מִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.**

צִמַח דָּוִד עֲתָה תִצְמַיֵחַ וְקִרְנוֹ תִרְוַם בִּישׁוּעָתֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִגֵּן דָּוִד.

הִנֵּחַ לָנוּ כִּי אַתָּה אֲבִינוּ, וּמְלוּךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה, כִּי אַתָּה מַלְכֵנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

(מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים. : Shabbath New Moon)

תהלים קמה | Psalm 145

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוּמָמָךְ אֱלוֹהֵי הַמְּלֶכֶת; וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וְעַד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַחֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד:
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ נְגִידוֹ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעִזּוֹ נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדַלְתֶּךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרַךְ אֲפַיִם וּגְדֹל חֶסֶד:
טוֹב יְהוָה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתִיו, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים, וּמְמַשְׁלֶתֶךָ בְּכָל דֹּר וְדָר:
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִים:
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְהוָה לְכָל קִרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת:
רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד:

The Torah scroll is returned to the ark.

Local customary song:

Hazan says Qadish:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלֵךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמֵי עֲלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחְמָתָא דְאִמְיָרָן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”

(Hil. Tefila 4,1)

“There are eight matters that one praying the *Amida* should be careful to do. If he did not do these, either due to pressure or coercion, or if he simply because transgressed and did not do one of them, he is not required to pray the *Amida* again. These are they: praying in a standing position, facing the direction of the Temple, preparation of the body, preparation of one’s clothing, fitness of the location, lowering one’s voice, bending down, and prostration.”

(Hil. Tefila 5,1)

תפילת מוסף | Musaf Amida

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: (תהילים נא, יז)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, מְלֵךְ מוֹשִׁיעַ וּמְגַן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגַן אַבְרָהָם.

אתה גבור לעולם יהוה, רב להושיע,

מוריד הטל: During rainy season:

משיב הרוח ומוריד הגשם: During dry season:

מכלכל חיים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיְשָׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ, מִמֵּית וּמְחַיֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

Only the *Hazan* reads the *Qedusha*, and only during the repetition.

Congregants respond out loud at the designated places. Once the *Hazan* arrives to the *Qedusha*, the congregants may return to where they stood in prayer prior to taking three steps back.

Qedusha | קדושה

נְקִדְשֵׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלַט לְךָ קְדוּשָׁה מְשֻׁלֶּשֶׁת כַּדָּבָר הָאָמּוּר עַל יַד נְבִיאֲךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

(קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו. Cong:) **לְעִמָּתָם:**

(מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים - בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. Cong:) **וּבְשִׁירֵי קְדוּשָׁתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר -**

(?מִלֶּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ : Cong:)

אתה קדוש ושְׁמֶךָ קדוש וקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

המלך הקדוש: During the 10 days of repentance:

לְמִשָּׁה צוּיַת עַל הַר סִינַי מִצּוֹת שֶׁבַת "זְכוֹר וְשָׁמֹר", וּבוֹ צוּיַתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, לְהַקְרִיב לְךָ קֶרֶבן מוֹסֵף כְּרָאוּי. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ; נַעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת קֶרֶבן חוֹבֵתֵינוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתִבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בְּמִנוּחֵתֵנוּ; קְדֹשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאֵמֶת; וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה וְרְצוֹן שֶׁבַת קְדוּשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ וּבְתַפְלָתְךָ, וְהִשָּׁב עֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתְךָ תִּקְבַּל בְּרְצוֹן, וְתִהְיֶה לְרְצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל; וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, עַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ, עַל נִסֶּיךָ וְרַחֲמֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר; וְעַל כָּלֵם תַּתְּבַרַּךְ וְתַתְּרוּמָם כִּי יַחִיד אַתָּה וְאֵין זוּלָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָאָה לַהּוֹדוֹת.

מודים דרבנן | Modim d-Rabanan

When the *Hazan* reaches “*Modim*” during the repetition, everyone bows a bit, saying:

מודים אנחנו לך יהוה אלהינו ואלהי כל בשר; יוצרנו, יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחיייתנו וקיימתנו; כן תחיינו, ותחננו, ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמר חקיך ולעבדך ולעשות רצונך, בלבב שלם, על שאנו מודים לך.

ברכת כוהנים | Birkath Kohanim

When no *Kohanim* are present, the *Hazan* recites the following immediately before continuing with “*Sim Shalom*”:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה האמורה לאהרן ולבניו כהנים עם קדושיך כאמור: יברכך יהוה וישמך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: (במדבר ו, כד-כו)

(Hil. Tefila 14-15) *Kohanim* begin making their way to the front once the *Hazan* begins the blessing “*Reseh*.” They wait standing in the front facing the ark with their hands in a fist. Once the leader finishes the “*Modim*” blessing, the *Kohanim* then turn toward the congregation, stretch out their fingers, and lift their hands shoulder high. If only one *Kohen* is present, he says the first word of “*Birkath Kohanim*” of his own accord. If more than one *Kohen* is present, the leader calls out “*Kohanim*,” and the *Kohanim* then respond “*yevarekhkha*.” The remainder they repeat word for word after the *Hazan*:

**יברכך יהוה וישמך:
יאר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
(במדבר ו, כד-כו)**

Once the *Hazan* begins reciting “*Sim Shalom*,” the *Kohanim* then turn their faces toward the ark with their hands in a fist. They should not leave until the *Hazan* completes the “*Sim Shalom*” blessing.

שים שלום טובה וברכה עלינו, חן וחסד ורחמים; וברכנו בלנו באור פניך, כי מאור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום; וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום. אמן. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי. (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down, ‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11) *Halakha* does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:
שלום

Turn to the right and say:
שלום

Lift your head from bowing and say:
יעשה שלום

When praying without a *minyan*, one continues with “*Nefilath Panim*.”

If praying with a *minyan*, one remains standing in place the duration of the repetition of the *Amida*, attentive to the words of the *Hazan*, answering “*Amen*” at the end of each blessing.

נפילת פנים | Prostration

The entire congregation sits on the ground and fall on their faces. Supplications are not made on Shabbath, except for in times of distress (Hil. Ta'anuyoth 1,6). Words of praise and thanksgiving can be said instead.

One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.

By Rabbinic decree, it is forbidden to press one's face into hewn stone even if not fully prostrate.

"Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues." (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Hazan stands and says *Qadish*:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלֹךְ מְלְכוּתָהּ,
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבָּתָא, וְנַחֲמָתָא דְּאִמְיָרָן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

And everyone departs in peace.

הלל | Hallel

There are 18 days in a year when Hallel, Ps. 113 -118, must be recited in full: 8 days of *Sukkoth*; 8 days of *Hanukah*, 1st day of Passover, and on *Shavu'oth*. Hallel is recited 21 days in a year in locations where the Biblical Holy Days are observed for 2 days. One can fulfill the recitation of Hallel according to any custom; we will, however, be using the custom of the ancient Sages of Israel. Un-bolded sections should be skipped on days of voluntary communal recitation - New Moons and the intermediate days of Passover. One should not recite the blessing on those days. However, whether alone or with a *minyan*, on days that Hallel must be recited in full, before beginning recitation one blesses:

בְּרִיךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְגַמּוֹר אֶת הַהֵלֵל.

Hazan reads the text and the congregation responds with the words in parenthesis:

א הַלְלוּ יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה) הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה) הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה):
ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם (הַלְלוּ יְהוָה):
ג מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה):

ד רם על כל גוים יהוה (הִלְלוּ יְהוָה) על השמים כבודו (הִלְלוּ יְהוָה):
 ה מי פיהוה אל הינו (הִלְלוּ יְהוָה) המגביהי לשבת (הִלְלוּ יְהוָה):
 ו המשפילי לראות בשמים ובארץ (הִלְלוּ יְהוָה):
 ז מקימי מעפר דל (הִלְלוּ יְהוָה) מאשפת ירים אביון (הִלְלוּ יְהוָה):
 ח להושיבי עם נדיבים (הִלְלוּ יְהוָה) עם נדיבי עמו (הִלְלוּ יְהוָה):
 ט מושיבי עקרת הבית (הִלְלוּ יְהוָה) אם הבנים שמחה הללו יה (הִלְלוּ יְהוָה):

א בצאת ישראל ממצרים (בצאת ישראל ממצרים) בית יעקב מעם לעז (הִלְלוּ יְהוָה):
 ב היתה יהודה לקדשו (הִלְלוּ יְהוָה) ישראל ממשלותיו (הִלְלוּ יְהוָה):
 ג הים ראה וינס (הִלְלוּ יְהוָה) הירדן יסב לאחור (הִלְלוּ יְהוָה):
 ד ההרים רקדו כאילים (הִלְלוּ יְהוָה) גבעות פבני צאן (הִלְלוּ יְהוָה):
 ה מה לך הים פי תנוס (הִלְלוּ יְהוָה) הירדן תסב לאחור (הִלְלוּ יְהוָה):
 ו ההרים תרקדו כאילים (הִלְלוּ יְהוָה) גבעות פבני צאן (הִלְלוּ יְהוָה):
 ז מלפני אדון חולי ארץ (הִלְלוּ יְהוָה) מלפני אלוה יעקב (הִלְלוּ יְהוָה):
 ח ההפכי הצור אגם מים (הִלְלוּ יְהוָה) חלמיש למעינו מים (הִלְלוּ יְהוָה):

א לא לנו יהוה לא לנו (הִלְלוּ יְהוָה) כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך (הִלְלוּ יְהוָה):
 ב למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם (הִלְלוּ יְהוָה):
 ג ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה (הִלְלוּ יְהוָה):

ד עצביהם כסף וזהב (הִלְלוּ יְהוָה) מעשה ידי אדם (הִלְלוּ יְהוָה):
 ה פה להם ולא ידברו (הִלְלוּ יְהוָה) עינים להם ולא יראו (הִלְלוּ יְהוָה):
 ו אזנים להם ולא ישמעו (הִלְלוּ יְהוָה) אף להם ולא יריחון (הִלְלוּ יְהוָה):
 ז ידיהם ולא ימישון (הִלְלוּ יְהוָה) רגליהם ולא יהלכו (הִלְלוּ יְהוָה) לא יהגו בגרונם (הִלְלוּ יְהוָה):
 ח כמותם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם (הִלְלוּ יְהוָה):
 ט ישראל בטח ביהוה (הִלְלוּ יְהוָה) עזרם ומגנם הוא (הִלְלוּ יְהוָה):
 י בית אהרן בטחו ביהוה (הִלְלוּ יְהוָה) עזרם ומגנם הוא (הִלְלוּ יְהוָה):
 יא יראי יהוה בטחו ביהוה (הִלְלוּ יְהוָה) עזרם ומגנם הוא (הִלְלוּ יְהוָה):

יב יהוה זכרנו יברך (הִלְלוּ יְהוָה) יברך את בית ישראל (הִלְלוּ יְהוָה) יברך את בית אהרן (הִלְלוּ יְהוָה):

יג יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים (הִלְלוּ יְהוָה):
 יד יסוף יהוה עליכם (הִלְלוּ יְהוָה) עליכם ועל בניכם (הִלְלוּ יְהוָה):
 טו ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ (הִלְלוּ יְהוָה):
 טז השמים שמים ליהוה (הִלְלוּ יְהוָה) והארץ נתן לבני אדם (הִלְלוּ יְהוָה):
 יז לא המתים יהללו יה (הִלְלוּ יְהוָה) ולא כל ירדי דומה (הִלְלוּ יְהוָה):
 יח ואנחנו נברך יה (הִלְלוּ יְהוָה) מעתה ועד עולם הללו יה (הִלְלוּ יְהוָה):

א אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני (אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני):
 ב כי הטח אזנו לי ובימי אקרא (הִלְלוּ יְהוָה):

- ג אֶפְפוּנֵי חֲבֵלֵי מוֹת (הִלְלוּ יְהוָה) וּמְצָרֵי שְׂאוּל מִצְאוּנֵי (הִלְלוּ יְהוָה) צָרָה וַיִּגּוֹן אֶמְצָא (הִלְלוּ יְהוָה):
 ד וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה מִלְּטָה נַפְשִׁי (הִלְלוּ יְהוָה):
 ה חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם (הִלְלוּ יְהוָה):
 ו שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ (הִלְלוּ יְהוָה):
 ז שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיְכִי (הִלְלוּ יְהוָה) כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי (הִלְלוּ יְהוָה):
 ח כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת (הִלְלוּ יְהוָה) אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה (הִלְלוּ יְהוָה) אֶת רַגְלֵי מִדְּחֵי (הִלְלוּ יְהוָה):
 ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים (הִלְלוּ יְהוָה):
 י הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר (הִלְלוּ יְהוָה) אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד (הִלְלוּ יְהוָה):
 יא אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב (הִלְלוּ יְהוָה):
 יב מָה אֲשִׁיב לַיהוָה, כָּל תְּגֻמוֹלוֹהִי עָלַי (הִלְלוּ יְהוָה):
 יג כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא (הִלְלוּ יְהוָה) וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא (הִלְלוּ יְהוָה):
 יד נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם (הִלְלוּ יְהוָה) נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה):
 טו יִקָּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֶה לַחֲסִידָיו (הִלְלוּ יְהוָה):
 טז אֲנִי יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ (הִלְלוּ יְהוָה) אֲנִי עַבְדְּךָ בֶן אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי (הִלְלוּ יְהוָה):
 יז לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה (הִלְלוּ יְהוָה) וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא (הִלְלוּ יְהוָה):
 יח נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם (הִלְלוּ יְהוָה) נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה):
 יט בַּחֲצֵרוֹת בַּיִת יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) בַּתּוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּ יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה):
 א הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם (הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם) שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֱמִים (הִלְלוּ יְהוָה):
 ב כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה) וְאַמַּת יְהוָה לְעוֹלָם הִלְלוּ יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה):
 א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ):
 ב יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה):
 ג יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה):
 ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה):
 ה מִן הַמְּצָר קִרְאתִי יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) עָנַנִי בְּמִרְחַב יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה):
 ו יְהוָה לִי לֹא אֵירָא, מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם (הִלְלוּ יְהוָה):
 ז יְהוָה לִי בַעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי (הִלְלוּ יְהוָה):
 ח טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בְּאָדָם (הִלְלוּ יְהוָה):
 ט טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בְּנְדִיבִים (הִלְלוּ יְהוָה):
 י כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם (הִלְלוּ יְהוָה):
 יא סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם (הִלְלוּ יְהוָה):
 יב סְבוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעְכוּ פֹּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם (הִלְלוּ יְהוָה):
 יג דַּחַה דְּחִיתַנִּי לְנַפְל, וַיְהוֶה עֲזָרָנִי (הִלְלוּ יְהוָה):
 יד עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה (הִלְלוּ יְהוָה):
 טו קוֹל רְנָה וַיִּשְׁוַעַה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים (הִלְלוּ יְהוָה) יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חַיִּל (הִלְלוּ יְהוָה):
 טז יִמִּין יְהוָה רוֹמְמָה (הִלְלוּ יְהוָה) יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חַיִּל (הִלְלוּ יְהוָה):

זי לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה (הללו יה) :
 יח יסר יסרני יה, ולמות לא נתנני (הללו יה) :
 יט פתחו לי שערי צדק (הללו יה) אבא בם אודה יה (הללו יה) :
 כ זה השער ליהוה (הללו יה) צדיקים יבאו בו (הללו יה) :
 כא אודך כי עניתני ותהי לי לישועה (אודך כי עניתני ותהי לי לישועה) :
 כב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה (אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה) :
 כג מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו (אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה) :
 כד זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו (זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו) :
 כה אנא יהוה הושיעה נא (אנא יהוה הושיעה נא) : אנא יהוה הצליחה נא (אנא יהוה
 הצליחה נא) :
 כו ברוך הבא (בשם יהוה) ברכנוכם מבית יהוה (ברכנוכם מבית יהוה) :
 כז אל יהוה ויאר לנו (אל יהוה ויאר לנו) :
 כאסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח (אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח) :
 כח אלי אתה ואודך (אלי אתה ואודך) : אלהי ארוממן (אלהי ארוממן) :
 כט הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו (הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו) :

מוסף שבת ראש חודש | New Moon Musaf Shabbath

Hazan says Qadish:

יתגדל ויתקדש שמה רבא; (אמן Cong) בעלמא דברא כרעותה וימלך מלכותה,
 בחייכון וביומיכון ובחיי כל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב,
 ואמרו: (אמן. יהא שמה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמא! Cong) יתברך. (אמן Cong)
 ישתבח, יתפאר, יתרמם, יתעלה, ויתנשא, שמה דקדשא, בריך הוא. (אמן Cong)
 לעלא מכל ברכתא, שירתא, תשבחתא, ונחמתא דאמירן בעלמא:
 ואמרו אמן: (אמן Cong).

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”

(Hil. Tefila 4,1)

“There are eight matters that one praying the *Amida* should be careful to do. If he did not do these, either due to pressure or coercion, or if he simply because transgressed and did not do one of them, he is not required to pray the *Amida* again. These are they: praying in a standing position, facing the direction of the Temple, preparation of the body, preparation of one’s clothing, fitness of the location, lowering one’s voice, bending down, and prostration.”

(Hil. Tefila 5,1)

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : (תהילים נא, יז)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם, מֶלֶךְ מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְהוָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוריד הטל: During rainy season:

משיב הרוח ומוריד הגשם: During dry season:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ,
מִמִּית וּמְחַיֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

Only the *Hazan* reads the *Qedusha*, and only during the repetition.

Congregants respond out loud at the designated places. Once the *Hazan* arrives to the *Qedusha*, the congregants may return to where they stood in prayer prior to taking three steps back.

Qedusha | קדושה

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלַשׁ לְךָ קְדוּשָׁה מְשֻׁלֶּשֶׁת בְּדַבַּר הָאָמור עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
(קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. Cong:) לְעִמָּתָם:
(מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים - בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ. Cong:) וּבְשִׁירֵי קְדוּשָׁתְךָ כְּתוּב לְאָמַר -
(יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ : Cong:)

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁיךָ בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

אַתָּה יִצְרַתְּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם, כְּלִיתָ מְלֹאכֶתְךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי; בְּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל
הָאֲמוֹת וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבּוֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ. וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁבִתוֹת
לְמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁים לְכַפָּרָה. וּמִפְּנֵי חַטָּאוֹנוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
אֲדָמָתָנוּ, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְפָנֶיךָ קָרְבָן חוֹבְתֵינוּ, תַּמִּידִים כְּסֻדְרָם
וּמוֹסְפִים כְּהִלְכָתָם, אֶת מוֹסְפֵי יוֹם הַשְּׁבִת הַזֶּה וְרֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ כְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יַדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְחַן
לְחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם; וַיְהִי רֹאשׁ חֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶץ לְצִרּוֹתֵינוּ,
תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לְרוֹחֲתֵנוּ.

רָצָה בְּמִנוּחֵתֵנוּ, קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתָן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת, וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה וְרִצּוֹן שֶׁבֶת קִדְּשֶׁךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֵת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים.

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ וּבְתַפְלָתֶם, וְהִשֵּׁב עֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפַלְתֶּם תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן, וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל; וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְחִזִּיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ, עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נְסִיךְ וְרַחֲמֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר;
וְעַל כָּלֶם תַּתְּבַרֵּךְ וְתַתְּרוּמָם כִּי יַחִיד אַתָּה וְאֵין זוּלָתֶךָ. [Hanuka addition here; p. 95]
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׂמַךְ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת.

מודים דרבנן | Modim d-Rabanan

When the *Hazan* reaches “*Modim*” during the repetition, everyone bows a bit, saying:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר; יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ; כִּן תַּחֲזִינּוּ, וְתַחֲנִנּוּ, וְתִאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ לְחִצְרוֹת קִדְּשֶׁךָ
לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲבֹדְךָ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, בְּלִבָּב שָׁלֵם, עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ.

ברכת כוהנים | Birkath Kohanim

When no *Kohanim* are present, the *Hazan* recites the following immediately before continuing with “*Sim Shalom*”:

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה הָאֲמוּרָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כְּהֻנִּים עִם
קְדוּשֵׁיךָ פְּאֵמוֹר: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׂמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ
שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:** (במדבר ו, כד-כו)

(Hil. Tefila 14-15) *Kohanim* begin making their way to the front once the *Hazan* begins the blessing “*Reseh*.” They wait standing in the front facing the ark with their hands in a fist. Once the leader finishes the “*Modim*” blessing, the *Kohanim* then turn toward the congregation, stretch out their fingers, and lift their hands shoulder high. If only one *Kohen* is present, he says the first word of “*Birkath Kohanim*” of his own accord. If more than one *Kohen* is present, the leader calls out “*Kohanim*,” and the *Kohanim* then respond “*yevarekhkha*.”

The remainder they repeat word for word after the *Hazan*:

**יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׂמְרֶךָ:
יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ:
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:
(במדבר ו, כד-כו)**

Once the *Hazan* begins reciting “*Sim Shalom*,” the *Kohanim* then turn their faces toward the ark with their hands in a fist. They should not leave until the *Hazan* completes the “*Sim Shalom*” blessing.

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה עָלֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים; וּבִרְכָנוּ כְּלָנוּ בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי
מֵאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבֶּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלוֹם;
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. אָמֵן. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ,
יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down, ‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11)
Halakha does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:
שְׁלוֹם

Turn to the right and say:
שְׁלוֹם

Lift your head from bowing and say:
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם

When praying without a *minyan*, one continues with “*Nefilath Panim*.”
If praying with a *minyan*, one remains standing in place the duration of the repetition of the *Amida*, attentive to the words of the *Hazan*, answering “*Amen*” at the end of each blessing.

נפילת פנים | Prostration

The entire congregation sits on the ground and fall on their faces. Supplications are not made on Shabbath, except for in times of distress (Hil. Ta’anuyoth 1,6). Words of praise and thanksgiving can be said instead.
One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.
By Rabbinic decree, it is forbidden to press one’s face into hewn stone even if not fully prostrate.
“Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues.” (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Hazan stands and says *Qadish*:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן: Cong) בְּעֶלְמָא דְּבִרְכָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלֵךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן: Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן: Cong)
לְעֵלְמָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא, וְנַחְמַתָּא דְּאִמְרוּן בְּעֶלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן: Cong).

And everyone departs in peace.

מנחה שבת | Minha Shabbath

תילים עח, לח | Ps. 78,38 - optional when praying alone:
וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ:

One reads Ps. 145 whether when in a *minyan* or praying alone; The *Hazan* recites standing while the congregation recites seated (**Hil. Tefila 9,6**):

תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמָמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ; וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכֹל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעִזּוֹז נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב טוֹבֶךָ יִבְעִינוּ, וְצַדִּיקֶיךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדֹל חֶסֶד:
טוֹב יְהוָה לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסִּידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבַנְיָהּ הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתְךָ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתֶךָ בְּכֹל דֹּר וְדֹר:
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכֹל הַנְּפֻלִים, וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן:
צַדִּיק יְהוָה בְּכֹל דְרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְהוָה לְכֹל קִרְאוֹ, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת:
רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֲהַבָּיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹּר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

סדר היום | Seder ha-Yom

Only in a *minyan* must *Seder ha-Yom* be read (Compare Hil. Tefila 7,17 to 9,6 & 8,6).
The *Hazan* reads aloud and the congregation responds at the designated location.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלֹשֶׁבִי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב, נְאֻם יְהוָה: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ, אָמַר יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם (ישעיה נט, כ-כא):

וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל (תהלים כב, ד):

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ (ישעיה ו, ג) Cong:

וּמִקְבְּלֵי דֵין מְדִין וְאֹמְרִין: קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ בְּעָלְמָא: יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָל אֲרַעָא זִיו יְקָרָה:

וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׂ גָּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ (יחזקאל ג, יב):

וּנְטִלְתָּנִי רוּחָא. וּשְׁמַעִית בִּתְרֵי קַל זִיעַ שְׁגִיָּא דְמִשְׁבַּחִין וְאֹמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דִיהוָה מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ:

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעָלְמָא וְעַד (יחזקאל טו, יח):

יְהוָה מְלִכּוּתָהּ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:

דברי תחנונים ופסוקי רחמים | Supplication & Verses of Divine Compassion

Supplications and verses of Divine compassion are recited at this point. *Halakha* does not establish what words or verses are to be said. The following represents the traditional recitation common throughout the exiles:

יְהוָה, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֶרְהָ זֹאת לְעוֹלָם לְיָצָר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמְּךָ, וְהִכֵּן לִבָּבְךָ אֵלֶיךָ (דברי ימים א כט, יח): וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ (תהלים עח, לח): כִּי אַתָּה אֲדַנְּי טוֹב וְסִלַּח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֲיֶךָ (תהלים פו, ה): צְדָקְתְּךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת (תהלים קיט, קמב): תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיָּמֵינוּ

קָדָם (מיכה ז, כ): בְּרוּךְ אַדְנֵי יוֹם יוֹם: יַעֲמַס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֶלָה (תהלים סח, כ):
 יהוה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה (תהלים מו, ח): יהוה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־
 אָדָם בִּטַח בְּךָ (תהלים פד, יג): בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים
 וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נֹטֵעַ בְּתוֹכָנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִתֵּן
 בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֶתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק
 וְלֹא נִלְדָּ לְבַהֲלָה (ישעיה סה, כג). יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוה אֱלֹהֵינוּ שֶׁנַּחֲיָה לְשִׁמּוֹר
 חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁנֹזֶכֶה וְנִירָשׁ טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד
 וְלֹא יִדָּם. יְהוה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ (תהלים ל, יג): יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ, יְהוה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: (תהלים יט, טו)

Hazan says Qadish:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבִרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלַךְ מַלְכוּתָהּ,
 בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
 וְאִמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
 יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
 לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא, וְנַחֲמַתָּא דְאִמִּירָן בְּעֵלְמָא:
 וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

Public Torah Reading | קריית תורה בציבור

Public reading from a Torah scroll is only done with a *minyan*. *Ezra ha-Sofer* established the practice that Torah is read every Shabbath afternoon. Sabbath afternoon Torah reading is distributed among 3 readers; neither more nor less. The practice of singing songs while bringing out and returning the Torah scroll is dependent on the custom of each congregation. (See further: Hil. Tefila 12)

Local customary song:

Each individual who goes up to read from the Torah opens the scroll, looks at where he is to read, and says:

Reader: בְּרָכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבָרֵךְ.

Congregation: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

The reader then blesses:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ
אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.**

...and proceeds to read from the Torah.

Upon completing his reading of the Torah, he closes the scroll and blesses:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, חַיֵּי עוֹלָם
לְנֶעְמָה בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.**

The Torah scroll is returned to the ark.

Local customary song:

Hazan says Qadish:

**יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבִרְא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלֵךְ מַלְכוּתָהּ,
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרֵךְ, לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא! Cong) יִתְבָּרֵךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמַּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מִכָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחְמָתָא דְאִמְיָרָן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).**

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”

(Hil. Tefila 4,1)

“There are eight matters that one praying the *Amida* should be careful to do. If he did not do these, either due to pressure or coercion, or if he simply because transgressed and did not do one of them, he is not required to pray the *Amida* again. These are they: praying in a standing position, facing the direction of the Temple, preparation of the body, preparation of one’s clothing, fitness of the location, lowering one’s voice, bending down, and prostration.”
(*Hil. Tefila 5,1*)

עמידה | Amida

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : (תהילים נא, יז)
**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם, מְלַךְ מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגֵן אַבְרָהָם.**

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם יְהוָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוריד הטל: During rainy season:

משיב הרוח ומוריד הגשם: During dry season:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מִמִּית וּמְחַיֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

Only the *Hazan* reads the *Qedusha*, and only during the repetition.

Congregants respond out loud at the designated places. Once the *Hazan* arrives to the *Qedusha*, the congregants may return to where they stood in prayer prior to taking three steps back.

קדושה | Qedusha

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ, וְנִשְׁלַשׁ לְךָ קְדוּשָׁה מְשֻׁלֶּשֶׁת כְּדָבָר הָאָמור עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
(קדוש קדוש יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו. Cong:) **לְעַמְתָּם:**
(מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים - בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ. Cong:) **וּבְשִׁירֵי קְדוּשָׁתְךָ פְּתוּב לְאָמַר -**
(יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ : Cong:)

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

המלך הקדוש: During the 10 days of repentance:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וּמִי כְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. עֲטַרְתָּ תְּהִילָה וְתִפְאָרֶת יְשׁוּעָה לְעַמְךָ נִתְּתָ; אַבְרָהָם יִגַּל, יִצְחָק יִרְנֶן, יַעֲקֹב וּבְנָיו יְנוּחוּ בּוֹ, מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׁאֵתָה רוּצָה בָּהּ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בְּמִנוּחַתֵּנוּ; קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ, וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת; וְהִנְחִילֵנוּ בְּאַהֲבָה
וְרִצּוֹן שְׂבֵת קִדְּשֶׁךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ וּבְתַפְלֵתֶם, וְהֵשֵׁב עֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתֶךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל
וְתַפְלֵתֶם תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן, וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל; [New Moon addition here; p. 95]
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְחַזֵּיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ, עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נְסִיךְ וְרַחֲמֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר;
וְעַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְתַתְּבַרְכֵךְ וְתַתְּרוּמָם כִּי יַחֲדֵךְ אַתָּה וְאִין [Purim and Hanuka additions here; p. 95]
זוֹלָתֶךָ. **בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלָךְ נֶאֱהָ לְהוֹדוֹת.**

מודים דרבנן | Modim d-Rabanan

When the *Hazan* reaches “*Modim*” during the repetition, everyone bows a bit, saying:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי כָל בֶּשָׂר; יוֹצְרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ; כִּן תַּחֲזִינָנוּ, וְתַחֲנֵנּוּ, וְתִאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְּשֶׁךָ
לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלְעִבְדֶּךָ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, בְּלִבְבֵּךְ שְׁלָם, עַל שֶׁאַנּוּ מוֹדִים לָךְ.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה עָלֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים; וּבִרְכָנוּ כְּלָנוּ בְּאוֹר פְּנֶיךָ, כִּי
מְאוֹר פְּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלוֹם;
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. אָמֵן. יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ,
יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down, ‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11)
Halakha does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:
שְׁלוֹם

Turn to the right and say:
שְׁלוֹם

Lift your head from bowing and say:
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם

When praying without a *minyan*, one continues with “*Nefilath Panim*.”

If praying with a *minyan*, one remains standing in place the duration of the repetition of the *Amida*, attentive to the words of the *Hazan*, answering “*Amen*” at the end of each blessing.

נפילת פנים | Prostration

The entire congregation sits on the ground and fall on their faces. Supplications are not made on Shabbath, except for in times of distress (Hil. Ta'anuyoth 1,6). Words of praise and thanksgiving can be said instead.

One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.

By Rabbinic decree, it is forbidden to press one's face into hewn stone even if not fully prostrate.

"Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues." (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Hazan stands and says *Qadish*:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֶלְמָא דְבְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלַךְ מְלְכוּתָהּ,
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזָמֵן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֵלְמַיָּא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחֲמָתָא דְאִמְיָרָן בְּעֶלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

And everyone departs in peace.

Hallel | הלל

There are 18 days in a year when Hallel, Ps. 113 -118, must be recited in full: 8 days of *Sukkoth*; 8 days of *Hanukah*, 1st day of Passover, and on *Shavu'oth*. Hallel is recited 21 days in a year in locations where the Biblical Holy Days are observed for 2 days. One can fulfill the recitation of Hallel according to any custom; we will, however, be using the custom of the ancient Sages of Israel. Un-bolded sections should be skipped on days of voluntary communal recitation - New Moons and the intermediate days of Passover. One should not recite the blessing on those days. However, whether alone or with a *minyan*, on days that Hallel must be recited in full, before beginning recitation one blesses:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְגַמּוֹר אֶת הַהִלֵּל.**

Hazan reads the text and the congregation responds with the words in parenthesis:

- א הַלְלוּ יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה) הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה) הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה):
ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם (הַלְלוּ יְהוָה):
ג מִמְזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה):
ד רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה) עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ (הַלְלוּ יְהוָה):
ה מִי כִּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ (הַלְלוּ יְהוָה) הַמְגַבִּיחַ לְשַׁבַּת (הַלְלוּ יְהוָה):
ו הַמְשַׁפִּילִי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ (הַלְלוּ יְהוָה):
ז מְקִימֵי מַעַפְרֵי דָל (הַלְלוּ יְהוָה) מְאַשְׁפֵּת יָרִים אַבְיוֹן (הַלְלוּ יְהוָה):
ח לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְדִיבִים (הַלְלוּ יְהוָה) עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ (הַלְלוּ יְהוָה):
ט מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבֵּית (הַלְלוּ יְהוָה) אִם הַבְּנִים שְׂמַחַה הַלְלוּ יְהוָה (הַלְלוּ יְהוָה):
- א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם (בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם) בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לַעֲזֵי (הַלְלוּ יְהוָה):
ב הֵיטָה יְהוּדָה לְקַדְּשׁוֹ (הַלְלוּ יְהוָה) יִשְׂרָאֵל מִמְשֻׁלוֹתָיו (הַלְלוּ יְהוָה):
ג הֵיטָה רָאָה וַיִּנָּס (הַלְלוּ יְהוָה) הִירְדָן יֹסֵב לְאַחֹר (הַלְלוּ יְהוָה):
ד הֵהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים (הַלְלוּ יְהוָה) גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן (הַלְלוּ יְהוָה):
ה מֵה לָּךְ הֵיטָה כִּי תִנוּס (הַלְלוּ יְהוָה) הִירְדָן תִּסֵּב לְאַחֹר (הַלְלוּ יְהוָה):
ו הֵהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים (הַלְלוּ יְהוָה) גְּבְעוֹת כְּבָנֵי צֹאן (הַלְלוּ יְהוָה):
ז מְלַפְנֵי אֲדוֹן חוּלֵי אֶרֶץ (הַלְלוּ יְהוָה) מְלַפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב (הַלְלוּ יְהוָה):
ח הַהֶפְכִי הַצּוֹר אֲגַם מַיִם (הַלְלוּ יְהוָה) חֲלַמֵּי־שׁ לְמַעַיְנֵנוּ מַיִם (הַלְלוּ יְהוָה):
- א לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ (הַלְלוּ יְהוָה) כִּי לְשִׁמְךָ תָּנוּ כְּבוֹד עַל חֲסִדֶיךָ עַל אֲמַתְּךָ (הַלְלוּ יְהוָה):
ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵימָה נָא אֱלֹהֵיהֶם (הַלְלוּ יְהוָה):
ג וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה (הַלְלוּ יְהוָה):
ד עַצְבֵיהֶם כִּסּוּף וְזָהָב (הַלְלוּ יְהוָה) מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם (הַלְלוּ יְהוָה):
ה כִּי לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ (הַלְלוּ יְהוָה) עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ (הַלְלוּ יְהוָה):

- ו אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ (הִלְלוּ יְהוָה) אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיִחוּן (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ז יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן (הִלְלוּ יְהוָה) רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ (הִלְלוּ יְהוָה) לֹא יִהְגּוּ בְּגִרּוֹנִים (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ח כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ט יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) עֲזָרְם וּמִגְנָם הוּא (הִלְלוּ יְהוָה) :
- י בֵּית אֶהְרֹן בְּטַחוּ בִיהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) עֲזָרְם וּמִגְנָם הוּא (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יא יִרְאִי יְהוָה בְּטַחוּ בִיהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) עֲזָרְם וּמִגְנָם הוּא (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יב יְהוָה זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ (הִלְלוּ יְהוָה) יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל (הִלְלוּ יְהוָה) יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אֶהְרֹן (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יג יְבָרֵךְ יִרְאִי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יד יִסּוֹף יְהוָה עֲלֵיכֶם (הִלְלוּ יְהוָה) עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- טו בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ (הִלְלוּ יְהוָה) :
- טז הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יז לֹא הַמֵּתִים יִהְלְלוּ יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) וְלֹא כָּל יִרְדֵי דוֹמָה (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יח וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּ יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) :
- א אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנָי (אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנָי) :
- ב כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ג אֶפְפוּנֵי חֲבָלֵי מוֹת וּמִצָּרֵי שְׂאוּל מִצְאוּנֵי (הִלְלוּ יְהוָה) צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ד וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה מִלְּטָה נַפְשִׁי (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ה חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאַלֹהֵינוּ מְרַחֵם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ו שְׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ז שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי (הִלְלוּ יְהוָה) כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ח כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת (הִלְלוּ יְהוָה) אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה (הִלְלוּ יְהוָה) אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים (הִלְלוּ יְהוָה) :
- י הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר (הִלְלוּ יְהוָה) אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יא אֲנִי אֶמְרַתִּי בַחֲפוּזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יב מָה אֲשִׁיב לִיהוָה, כָּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יג כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא (הִלְלוּ יְהוָה) וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יד נִדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם (הִלְלוּ יְהוָה) נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה) :
- טו יִקָּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֶה לַחֲסִידָיו (הִלְלוּ יְהוָה) :
- טז אֲנִי יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ (הִלְלוּ יְהוָה) אֲנִי עֲבַדְךָ בֶּן אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יז לֵךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה (הִלְלוּ יְהוָה) וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יח נִדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם (הִלְלוּ יְהוָה) נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יט בַּחֲצֹרוֹת בֵּית יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּ יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) :
- א הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם (הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם) שְׁבַחוּהוּ כָּל הָאֱמִים (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ב כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ (הִלְלוּ יְהוָה) וְאַמַּת יְהוָה לְעוֹלָם הִלְלוּ יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) :

- א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ) :
- ב יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ג יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֶהְרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ה מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ו יְהוָה לִי לֹא אֵירָא, מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ז יְהוָה לִי בַעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ח טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבִּטָּח בְּאָדָם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- ט טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבִּטָּח בְּנַדְיָבִים (הִלְלוּ יְהוָה) :
- י כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יא סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יב סְבוּנִי כַדְבֻרִים דַּעְכוּ פֹּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יג דַּחַה דְחִיתַנִּי לְנַפְל, וַיְהוֶה עֲזָרָנִי (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יד עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה (הִלְלוּ יְהוָה) :
- טו קוֹל רְנָה וַיִּשְׁוַעַה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים (הִלְלוּ יְהוָה) יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חַיִּל (הִלְלוּ יְהוָה) :
- טז יְמִין יְהוָה רֹמְמָה (הִלְלוּ יְהוָה) יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חַיִּל (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יז לֹא אָמוֹת כִּי אַחֲיָה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יח יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי (הִלְלוּ יְהוָה) :
- יט פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק (הִלְלוּ יְהוָה) אָבֵא בָם אוֹדָה יְהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) :
- כ זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה (הִלְלוּ יְהוָה) צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ (הִלְלוּ יְהוָה) :
- כא אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה (אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה) :
- כב אָבוֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה (אָבוֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה) :
- כג מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֶאת הַיָּא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ (אָבוֹן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה) :
- כד זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בוֹ (זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בוֹ) :
- כה אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא (אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא) : אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא (אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא) :
- כו בְּרוּךְ הַבָּא (בְּשֵׁם יְהוָה) בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה (בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה) :
- כז אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ (אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ) :
- כח אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ (אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ) :
- כח אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ (אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאוֹדֶךָ) : אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ (אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ) :
- כט הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ (הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ) :

אֲדֹנָי, שְׁפֹתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : (תהילים נא, יז)

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם, מְלַךְ מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַגֵּן אַבְרָהָם.**

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְהוָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ,

מוריד הטל: During rainy season:

משיב הרוח ומוריד הגשם: During dry season:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסָד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַד עַד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מִמִּית וּמְחַיֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשָׁיִם בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ נִתְּתָה, זְמַן כַּפָּרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם, לְהִיּוֹתֶם מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבָחֵי רְצוֹן, שְׁעִיר חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעַדְם; זָכְרוֹן לְכֹלֵם יְהִיָּה, תִּשְׁוַעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא. מִזְבַּח חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְוֶן וְעוֹלַת רֵאשׁ חֲדָשׁ נַעֲלָה עָלָיו; שִׁירֵי דָוִד נִשְׁמַע בְּעִירְךָ, הַנְּאֻמִּים לְפָנֶיךָ מִזְבַּחֶךָ. אֲהַבֵּת עוֹלָם תִּבְיֵא לָהֶם וּבְרִית אֲבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שְׁתַּעֲלֵנוּ לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. נַעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת קֶרְבֵּן חוֹבֵתֵנוּ: תְּמִידִים כְּסָדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם. אֶת מוֹסָף יוֹם רֵאשׁ חֲדָשׁ הַזֶּה נַעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ, כְּמוֹ שִׁכְתַּבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה לְבִרְכָה, לְחַן לְחֲסֵד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם; וְיְהִי יוֹם הַחֲדָשׁ הַזֶּה סוֹף וְקֵץ לְצָרוֹתֵינוּ, תַּחֲלָה וְרֵאשׁ לְרוּחַתֵנוּ; כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְכַל הָאֲמוֹת בְּחַרְתָּ, וְחָקִי חֲדָשִׁים לָהֶם נִתְּתָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים.

רצה יהוה אלהינו בעמך ובתפלתם, והשב עבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם תקבל ברחון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל; ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר שכנתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו לעולם ועד, על חיינו המסורים ביך, על נשמותינו הפקודות לך, על נסיד ורחמיך שבכל עת, ערב ובקר; ועל כלם תתברך ותתרום כי יחיד אתה ואין זולתך. [Hanuka addition here; p. 95]
ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות.

מודים דרבנן | Modim d-Rabanan

When the *Hazan* reaches "Modim" during the repetition, everyone bows a bit, saying:

מודים אנחנו לך יהוה אלהינו ואלהי כל בשר; יוצרנו, יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו וקמיתנו; כן ותחיינו, ותחננו, ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמר חקיך ולעבדך ולעשות רצונך, בלבב שלם, על שאנו מודים לך.

Birkath Kohanim | ברכת כוהנים

When no *Kohanim* are present, the *Hazan* recites the following immediately before continuing with "Sim Shalom":

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה האמורה לאהרן ולבניו כהנים עם קדושין כאמור: וברכך יהוה וישמך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: (במדבר ו, כד-כו)

(Hil. Tefila 14-15) *Kohanim* begin making their way to the front once the *Hazan* begins the blessing "Reseh." They wait standing in the front facing the ark with their hands in a fist. Once the leader finishes the "Modim" blessing, the *Kohanim* then turn toward the congregation, stretch out their fingers, and lift their hands shoulder high. If only one *Kohen* is present, he says the first word of "Birkath Kohanim" of his own accord. If more than one *Kohen* is present, the leader calls out "Kohanim," and the *Kohanim* then respond "yevarek^{kh}ha." The remainder they repeat word for word after the *Hazan*:

**וברכך יהוה וישמך:
יאר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
(במדבר ו, כד-כו)**

Once the *Hazan* begins reciting "Sim Shalom," the *Kohanim* then turn their faces toward the ark with their hands in a fist. They should not leave until the *Hazan* completes the "Sim Shalom" blessing.

שים שלום טובה וברכה עלינו, חן וחסד ורחמים; וברכנו כלנו באור פניך, כי מאור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורה וחיים, אהבה וחסד, צדקה ושלום; וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום. אמן. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי. (תהילים יט, טו)

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down, ‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11)
Halakha does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:
 שְׁלוֹם

Turn to the right and say:
 שְׁלוֹם

Lift your head from bowing and say:
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם

נפילת פנים ותחנון | Prostration & Supplication

The entire congregation sits on the ground, fall on their faces, and supplicate according to their desire. They then lift their heads and supplicate a bit more while sitting. One praying without a *minyan* does likewise. (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

An esteemed individual should not press his face to the ground while supplicating in public; Rather, he should tilt his head a bit while prostrating. (Hil. Tefila 5,15)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises. By Rabbinic decree, it is forbidden to press one’s face into hewn stone even if not fully prostrate. “Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues.” (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Hazan stands and says *Qadish*:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבִרְא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלֹךְ מְלְכוּתָהּ,
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִוְמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
 וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
 יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
 לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחֲמָתָא דְאִמְיָרָן בְּעֵלְמָא:
 וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

סדר היום | Seder ha-Yom

Only in a *minyan* must *Seder ha-Yom* be read (Compare Hil. Tefila 7,17 to 9,6 & 8,6).
 The *Hazan* reads aloud and the congregation responds at the designated location.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פִשְׁע בְּיַעֲקֹב, נְאֻם יְהוָה: וְאָנֹכִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם, אָמַר
 יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעְךָ
 וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ, אָמַר יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם (ישעיה נט, כ-כא):
 וְאֵתָה קְדוּשָׁה, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל (תהלים כב, ד):

וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

Cong: קדוש קדוש יהוה צבאות, מלא כל הארץ כבודו (ישעיהו, ג):

וּמְקַבְּלִין דִּין מִדִּין וְאָמְרִין: קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ בְּעֵלְמָא עֲלֵמְיָא: יְהוּה צְבָאוֹת מְלִיָּא כָּל אַרְעָא זִיו יְקָרָה:

וּתְשַׁאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוּה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג, יב):

וּנְטִלְתָּנִי רוּחָא. וְשָׁמַעִית בְּתַרִּי קַל זִיעַ שְׁגִיָּא דְמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיד יְקָרָא דִּיהוּה מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ:

יְהוּה יִמְלֵךְ לְעֵלְמָא וְעַד (יחזקאל טו, יח):

יְהוּה מְלַכּוּתָּהּ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלֵמְיָא:

Supplication & Verses of Divine Compassion | דברי תחנונים ופסוקי רחמים

Supplications and verses of Divine compassion are recited at this point. *Halakha* does not establish what words or verses are to be said. The following represents the traditional recitation common throughout the exiles:

יְהוּה, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׂמֵךְ זֵאת לְעוֹלָם לְיָצָר מַחְשְׁבוֹת לִבָּב עַמְךָ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֱלֹהֵינוּ (דברי ימים א כט, יח): וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ (תהלים עח, לח): כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֵלָח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֲיֵךְ (תהלים פו, ה): צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת (תהלים קיט, קמב): וְתַתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם (מיכה ז, ב): בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם: יַעֲמֵס לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָח (תהלים סח, ב): יְהוּה צְבָאוֹת עַמְנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָח (תהלים מו, ח): יְהוּה צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַח בְּךָ (תהלים פד, ג): בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נֹטַע בְּתוֹכָנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבְנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִתֵּן בְּלַבְנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה (ישעיהו סה, כג). יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוּה אֱלֹהֵינוּ שֶׁנְּחַיָּה לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁנִּזְכָּה וְנִירָשׁ טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יְהוּה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ (תהלים לג, ג): יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוּה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: (תהלים יט, טו)

Hazan says Qadish:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא; (אָמֵן Cong) בְּעֵלְמָא דְבִרְא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלֵךְ מְלְכוּתָהּ,
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ: (אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעַלְמֵס וּלְעַלְמֵי עֵלְמֵינָא! Cong) יִתְבָּרַךְ. (אָמֵן Cong)
יִשְׁתַּבַּח, יִתְפָּאֵר, יִתְרַמֵּם, יִתְעַלֶּה, וְיִתְנַשֵּׂא, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן Cong)
לְעֵלָא מְכַל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנַחְמָתָא דְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא:
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Cong).

And everyone departs in peace.

ברכת הירח | New Moon Blessing

Upon seeing the reappearance of the moon, bless while standing:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ
כָּל צָבָאָם; חוֹק וְזִמְן נָתַן לָהֶם, שְׁלֵא יִשְׁנוּ אֶת תְּפִקִּידָם; שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים
לְעִשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָם; פּוֹעֵל אֲמֶת שְׁפִעוּלָתוֹ אֲמֶת; לְלִבְנָה אָמַר תִּתְחַדֵּשׁ עֶטְרַת
לְעִמוּסֵי בְטוֹן הָעֵתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל כָּל אֲשֶׁר בָּרָא.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים.

חנוכה | Hanuka

One can fulfill the duty to proclaim the Hanukkah miracle all eight nights, on a most basic level,
by lighting only one candle - lit outside next to one's door opposite the mezuzah.

The last of these three blessings is only recited on the first night:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנוּכָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

On the first night alone one also blesses:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחֲחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

ברכות שונות | Various Blessings

The general principle is that one should always cry out to HaShem concerning the future and request compassion; that one should give thanks for the past, and glorify and praise according to his ability.

It is praiseworthy to increase in the giving of glory and praise to HaShem at all times.

(Hil. Berakhoth 10)

Upon seeing heavy rains, if one does not own a field, bless:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל טַפָּה וְטַפָּה שֶׁהוֹרְדָתָ לָנוּ. וְאֵלּוּ פִּינוּ מִלֵּא שִׁירָה כִּיִּם וְלִשׁוֹנָנוּ רְנָה כְּהַמוֹן גְּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִרְחִיבֵי הַרְקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרַח, וְיַדֵּינוּ פְּרוֹסוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַיִלוֹת, אִין אָנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלִבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ, עַל אַחַת מֵאֵלֶּף אֵלֶּפֶי אֵלֶּפֶיִם וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעֻמִּים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּפָנֶיךָ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדֶיךָ פְּדִיתָנוּ, בְּרַעֲב זִנְתָּנוּ, וּבִשְׁבַע כְּלַפְלַתָּנוּ, וּמִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדְּבַר מִלְּטָתָנוּ, וּמִחֲלָאִים רָעִים רַבִּים דָּלִיתָנוּ. וְעַד הֵנָּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסָדֶיךָ. עַל כֵּן, אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַתָּ בְּאַפֵּנוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵן יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְכָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רַב הַהוֹדֵיּוֹת.

Upon building a new house, acquiring new articles, first sight of an annually seasonal fruit, if heavy rains fell and he owns a field, or upon seeing a friend after thirty days but less than a year:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה.

Upon seeing a friend after a year or more:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מִחֲיָה הַמֵּתִים.

If heavy rains fell and one owns a field in partnership with others, or upon hearing good news:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב.

Upon hearing bad news, seeing Israelite homes in a state of destruction, or seeing individuals suffering from blindness, amputation, boils, white blotches, or anything similar that the person was not born with, bless:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, דִּין הָאֵמֶת.

When a sick person recovers, a prisoner is freed, seafarers come ashore, or travelers reach civilization, they bless the following while standing in the presence of ten, among whom two are Torah scholars:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לַחַיִּיבִים טוֹבוֹת שֶׁגָּמְלָנִי כָּל טוֹב.

Those present respond:

שְׁגִמְלַךְ טוֹב הוּא יְגַמְלֶךָ, סְלָה.

Upon seeing a place where miracles were done for Israel or for many people:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בְּמִקּוֹם הַזֶּה.

Upon seeing a place where one experienced a miracle:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשָׂה לִי נִס בְּמָקוֹם הַזֶּה.

Upon seeing a place where a miracle happened for one's father or his father:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשָׂה לְאָבִי נִס בְּמָקוֹם הַזֶּה.

Upon seeing the lion's den or the furnace:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשָׂה נִס לְצַדִּיקִים בְּמָקוֹם הַזֶּה.

Upon seeing individuals born with unique facial appearance or differences in their limbs,
or upon seeing an elephant, monkey, or owl, bless:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְשַׁנֵּה הַבְּרִיּוֹת.

Upon seeing exceptionally beautiful and well formed beings or trees:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׂפָכָה לוֹ בְּעוֹלָמוֹ.

One who goes out to fields and gardens during the days of *Nissan* and sees blossoming trees and twigs sprouting:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ כָּלוּם, וַיִּבְרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת
נְאוֹת, כְּדִי לְהַתְנַאֲוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם.

Upon experiencing extreme winds, lightening, thunder, rumbling sounds similar to
a large mill heard in the earth, meteorites, or comets:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁכָּחוּ מְלֵא הָעוֹלָם.

If one wants, he can recite the following blessing in the context of the last blessing:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית.

If after thirty days one sees mountains, hills, deserts, seas, or rivers:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית.

Every thirty or more days, upon seeing the ocean one blesses:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָעוֹשֶׂה אֶת הַיָּם הַגָּדוֹל.

Upon seeing a rainbow in a cloud:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹכֵר הַבְּרִית וְנֹאמָן בְּבְרִיתוֹ וְקִים בְּמַאֲמָרוֹ.

Upon seeing the sun on the day of the spring equinox, which at the beginning of the twenty-eight day cycle beings on
night of the fourth weekday, when it is seen in the morning of the fourth day; or when the moon reaches the
beginning of the constellation Aries (תַּלְהַי), neither pointing to the north or south; or when any of the five planets
come to the beginning of Aries, neither pointing northerly nor southerly;
or when one sees Aries rise to the eastern corner of the sky :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית.

Upon entering a bathhouse:

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהי, שתצילני מזה ומפינצא בו לעתיד לבוא.

Upon exiting the bathhouse:

מודה אני לפניך יהוה אלוהי, שהצלתני מן האור.

Upon entering to have his blood let:

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהי, שיהא עסק זה לי לרפואה, כי רופא שלחינכם אתה.

Upon leaving the place of blood letting:

ברוך רופא חיים.

While going to measure one's silo:

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהי, שתשלח ברכה במעשה ידי.

Upon having begun to measure:

ברוך השולח ברכה בכרי הזה.

Upon entering a house of Torah study:

(Hil. Tefila 11,14)

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהי, שלא אכשל בדבר הלכה; שלא אומר על טמא טהור ועל טהור טמא, ועל מתר אסור ועל אסור מתר; ואל אכשל בדבר הלכה; וישמחו בי חבירי, ואל יכשלו חבירי בדבר הלכה, ואשמח בהם.

Upon leaving a house of Torah study:

מודה אני לפניך יהוה אלוהי, ששמתי חלקי מיושבי בית המדרש, ולא שמתי חלקי מיושבי קרנות; שאני משכים והם משכימים; אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים; אני עמל והם עמלים; אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואין מקבלים שכר; אני רץ והם רצים; אני רץ לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת.

Upon entering a walled city:

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהי, שתכניסני לכרך זה לשלום.

After entering in peace:

מודה אני לפניך יהוה אלוהי, שהכנסתני בשלום.

When requesting to exit:

יהי רצון מלפניך יהוה אלוהי, שתוציאני מכרך זה בשלום.

After having exited in peace:

מודה אני לפניך יהוה אלוהי, שהוצאתני מכרך זה בשלום; וכשם שהוצאתני בשלום, כך תוליכני לשלום ותסמכני לשלום, ותצעידני לשלום, ותצילני מכף אויב ואורב בדרך.

It is a universal practice to beseech *HaShem* before going two miles beyond one's city or village:
יהי רצון מלפניך יהוה אלוהי, שתוליכנו לשלום ותחזירנו לשלום, ותסמכנו לשלום,
ותצילני מפף אויב ואורב בדרךך. ברוך שומע תפלה.

Exile & Redemption

Upon seeing a place of idolatrous worship:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שנתן ארך אפים לעברי רצונו.

Upon seeing a place in the Holy Land where idolatrous worship was uprooted:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שעקר עבודה זרה מארצנו.

Upon seeing a place where idolatrous worship was uprooted in the exile:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שעקר עבודה זרה מן המקום הזה.

After reciting either of the previous two blessings, one then says:

כשם שעקרת מן המקום הזה, כך תעקור מכל המקומות, ותשיב לב עובדיהו לעבדך.

Upon seeing Israelite graves:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר יצר אתכם בדין, והחיה אתכם בדין,
והמית אתכם בדין, ועתיד להקימכם לחיי העולם הבא.
ברוך אתה יהוה, מחיה המתים.

Upon seeing graves of non-Israelite nations:

בושה אמכם מאד, חפרה יולדתכם; הנה אחרית גוים, מדבר ציה וערבה. (Jer. 50,12)

Upon seeing the settlement of non-Israelite nations:

בית גאים, ישח יהוה; ויצב, גבול אלמנה. (Prov. 15,25)

Upon seeing the settlement of Israelite houses:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, מצבי גבול אלמנה.

Upon seeing the settlements of non-Israelite nations in a state of destruction:

אל נקמות יהוה; אל נקמות הופיע. (Ps. 94,1)

(Hil. Ta'anuyoth 5,16-18)

Upon seeing cities of Judah in a state of destruction, one says the following
and then exposes his heart by ripping his clothing:

ערי קדשך, היו מדבר; ציון מדבר היתה, ירושלם שממה. (Is. 64,9)

Upon seeing Jerusalem in a state of destruction, one states the following
and then exposes his heart by ripping his clothing:

**בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֲרֵתֵנוּ, אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ, הִיָּה לְשֹׁרֶפֶת אֵשׁ ;
וְכָל-מַחְמַדֵּינוּ הִיָּה לְחַרְבָּה. (Is. 64,10)**

Upon seeing 600,000 idolatrous peoples:

בוֹשָׁה אִמְכֶם מְאֹד, חִפְרָה יוֹלְדֵתְכֶם ; הִנֵּה אַחֲרֵית גּוֹיִם, מְדַבֵּר צִיָּה וְעֲרָבָה. (Yermiyahu 50,12)

Upon seeing 600,000 Israelites in the Land of Israel:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, חֲכַם הַרְזִים.

Upon seeing the wise of the nations:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתָּן מִחֲכָמָתוֹ לְבָשָׂר וְדָם.

Upon seeing the wise of Israel:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתָּן מִחֲכָמָתוֹ לִירְאָיו.

Upon seeing non-Israelite kings:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתָּן מִכְבוֹדוֹ לְבָשָׂר וְדָם.

Upon seeing a king of Israel:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁנַתָּן מִכְבוֹדוֹ לִירְאָיו.

על קיום מצות | Fulfillment of Commands

Before affixing a mezuzah to your door:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַבֹּעַ מְזוּזָה.

Before affixing a mezuzah to someone else's door:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל קְבִיעַת מְזוּזָה.

Before making a guardrail about your roof:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה.

Before making a guardrail about someone else's roof:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל עֲשִׂיַת מַעֲקָה.

Before immersing eating utensils:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל טְבִילַת כֵּלִים.

(Hil. Bikurim ch. 5) Before separating the *hallah*, whether in the Holy Land or the exile, bless:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֻלָּה.

ברכות הנאה | Blessings of Benefit

Before smelling fragrance of herbs:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא עשבי בשמים.

Before smelling fragrances from trees, including fragrant olive oil:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא עצי בשמים.

If the source was from other than a tree or herb, or one is unaware of the source, or it was oils mixed with spices:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים.

Before smelling balsam oil or the like:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא שמן ערב.

Before smelling the fragrance of a fruit suitable for consumption:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שנתן ריח טוב בפרות.

נטילת ידים | Hand Washing

(Hil. Berakhoth ch. 6)

...for Shema, Standing Prayer, bread, or food that is dipped:

1. The wash cup is filled, at least a cup full;
2. The blessing is recited:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם,
אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים.

3. Pour half of the water in the cup on each hand once while the hand is pointed upward;
4. Rub hands, keeping hands lifted upward until you have dried them off;

לפני אכילה | Before Eating

Before eating bread:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ.

Before eating non-bread grain products:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא מיני מזונות.

Before eating fruit of trees:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ.

Before eating produce of the earth, such as vegetables:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה.

Before eating meats, drinks, or whenever uncertain as to what blessing to bless:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבְּרוֹ.

Before drinking wine or pure grape juice:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

אחרי אכילה | After Eating

After eating a “*k-zaiyith*” or more of foods that are neither grain nor of the five fruits mentioned below, or after drinking a “*revi’ith*” or more of something other than wine or pure grape juice:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת רְבוֹת ;
עַל כָּל מֵה שֶׁבָּרָא חַי הָעוֹלָמִים.

After eating a “*k-zaiyith*” or more of products of wheat, barley, rye, oats, or spelt - other than in the form of bread:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַמַּחֲיָה וְעַל הַכִּלְפָּלָה וְעַל אֲרֵץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
וּרְחֻבָּה שְׂרָצִית וְהִנְחִלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ ; רַחֵם עַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל מְקֻדְשֶׁךָ, וְשִׁמְחֵנוּ
בְּבִנְיָנָה בְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֲרֵץ וְעַל הַמַּחֲיָה.

After drinking a “*revi’ith*” or more of wine or pure grape juice:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן, וְעַל תְּנוּבַת הַשֵּׁדָה, וְעַל
אֲרֵץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה שְׂרָצִית וְהִנְחִלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ ; רַחֵם עַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל
מְקֻדְשֶׁךָ, וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָה בְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֲרֵץ וְעַל הַפְּרוֹת.

(In the Holy Land: וְעַל פְּרוֹתֶיהָ)

After eating a “*k-zaiyith*” or more of pomegranates, grapes, figs, olives, or dates, bless sitting:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ, וְעַל תְּנוּבַת הַשֵּׁדָה, וְעַל
אֲרֵץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה שְׂרָצִית וְהִנְחִלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ ; רַחֵם עַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל
מְקֻדְשֶׁךָ, וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָה בְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֲרֵץ וְעַל הַפְּרוֹת.

(In the Holy Land: וְעַל פְּרוֹתֶיהָ)

ברכת המזון | Blessing After Meal

After eating a “k-zaiyith” or more of bread, one blesses the following four blessings.
The “Invitation,” in small text, is said only when 3 or more Jews of the same gender shared a bread based meal. When guests are present, a male guest is to lead the blessing.

Words in parenthesis are only said with a minyan:

Leader:

בָּרַךְ (לְאַלְהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְּׁלוֹ.

Others:

בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכָלְנוּ מִשְּׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חֵיֵינוּ.

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הִזָּן אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹב, בְּחֶסֶד,
וּבְרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הִזָּן אֶת הַכֹּל.**

**נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי הִנְחַלְתָּנוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה, טוֹבָה, וּרְחֻבָּה, בְּרִית
וְתוֹרָה; [Hanuka and Purim additions here; p.95] עַל כָּל־אֲנֹחוֹת לָךְ.**

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן.

**רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְתִגְדַּל כְּבוֹד הַבַּיִת
וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד תְּחַזִּיר לְמְקוֹמָהּ בְּיָמֵינוּ [Shabbath and New Moon additions here; p. 94 & 95]**

. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אָבִינוּ, מְלַכְנוּ, בּוֹרְאֵנוּ; הַמְּלַךְ
הַטוֹב וְהַמְּטִיב שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם גּוֹמְלֵנוּ חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, וְכָל טוֹב.**

When having eaten as a guest, bless the head of the household:

יְהִי רָצוֹן שְׁלֵא תִבּוֹשׁ, בְּעַל הַבַּיִת, בְּעוֹלָם הָזֶה, וְלֹא תִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא.

On Shabbath add:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רַצָּה וְהִחְלִיצֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה; נְשַׁבֵּת בּוֹ וְנִנּוּחַ בּוֹ
כְּמִצְוֹת רָצוֹנְךָ; וְאַל תְּהִי צָרָה וְגִגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ.

If one forgot the Sabbath addition before beginning the fourth blessing,

recite the following and continue with fourth blessing:

בָּרוּךְ שְׁנַתָּן שְׁבַת מְנוּחָה לְאוֹת וְלִבְרִית. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת.

If one forgot the New Moon addition before beginning the fourth blessing,

recite the following and continue with fourth blessing:

בָּרוּךְ שְׁנַתָּן רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן.

If one forgot a holiday addition before beginning the fourth blessing,

recite the following and continue with fourth blessing:

בָּרוּךְ אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשְׁוֹן וְלִשְׁמֻחָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים.

New Moon addition:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבֹא נִגְיַע יִרְאֶה יִפְקֹד יִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ, זְכוּרֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם עִירֵךְ, זְכוּרֵנוּ עִמָּךְ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה בְּיוֹם

New Moon: ראש חודש הַזֶּה.

Intermediate Passover: מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.

Intermediate Sukkoth: מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.

זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה; פָּקְדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה; הוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים;

Purim addition:

עַל הַנְּסִים וְהַתְּשׁוּעוֹת שְׁעִשִׁיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה, בְּיָמֵי מַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר כְּשֶׁעָמַד
עֲלֵיהֶם הַמֶּן הָרַע לְהַשְׁמִיד לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד זָקוֹן, טָף וְנָשִׁים, וּשְׁלָלָם לְבוֹז.
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבּוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתִלּוּ
אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ.

Hanuka addition:

עַל הַנְּסִים, וְהַגְּבוּרוֹת, וְהַתְּשׁוּעוֹת, וְהַפְּרָקוֹן שְׁעִשִׁיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזָמַן הַזֶּה, בְּיָמֵי מִתְתִּיָה
בֶּן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמְנַאי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן עַל עִמָּךְ לְשַׁכְּחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירְם מִחֻקֵּי
רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם. רַבַּת אֶת רִיבָם. דָּנַת אֶת דִּינָם. נִקְמַת אֶת
נִקְמָתָם. מָסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וּטְמָאִים בְּיַד טְהוּרִים, וּרְשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹשֵׁי תּוֹרַתְךָ. לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל, וּלְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ פְּלֵא וְנִסִּים.

תַּסְפּוֹת תַּעֲנִיּוֹת | Fast Day Additions

(Hil. Tefila 2,16 [14]; Hil. Ta'anuyoth ch. 5)

The Hazan adds the following blessing between
the blessings of "Re'eh" and "Refa'enu" during the repetition of the Amida:

עֲנֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּן לְרִשְׁעֵנוּ
וְאֵל תַּעֲלֵם מִבִּקְשֵׁתֵנוּ. הִיָּה קְרוֹב לְשׁוֹעֵנוּ. טָרָם נִקְרָא, עֲנֵנוּ; כַּדְבָר שֶׁנֶּאֱמַר
וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.

Individuals add the following addition to the regular "Shema Qolenu" blessing:

עֲנֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּן לְרִשְׁעֵנוּ
וְאֵל תַּעֲלֵם מִבִּקְשֵׁתֵנוּ. הִיָּה קְרוֹב לְשׁוֹעֵנוּ. טָרָם נִקְרָא, עֲנֵנוּ; כַּדְבָר שֶׁנֶּאֱמַר
וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע.

העמידה הקצרה | The Short Amida

One who is pressed for time or has difficulty reading can, in the drier seasons, fulfill his obligation by reciting an abbreviated version of the Standing Prayer:

“Five things withhold one from properly fulfilling his duty to pray the *Amida*, even though the time for prayer arrived. If one prayed the *Amida* while violating one of these five, he is to pray the *Amida* again properly. These are they: purity of the hands, covering of nakedness, purity of the location of prayer, absence of disturbances, and the intention of one’s heart.”

(Hil. Tefila 4,1)

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ : (תהילים נא, יז)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם, מְלַךְ מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְגֹן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יְהוָה, רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטֶּל, מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ, מְמִית וּמְחַיֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכֹל יוֹם יְהִלְלוּךָ, סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.

המלך הקדוש: During the 10 days of repentance:

הַבִּינְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְדַעַת דְּרַכְיֶךָ, וּמוֹל אֶת לְבַבְנוּ לִירְאָתְךָ. תִּסְלַח לָנוּ לְהִיּוֹת גְּאוּלִּים, וְרַחֲמֵנוּ מִמְּכָאוֹב, וְדַשְׁנֵנוּ בְּנְאוֹת אֶרֶץ, וּנְפוֹצִים מֵאַרְבַּע תְּקִבָּץ, וְהִתְוַעֵים בְּדַעְתְּךָ יִשְׁפֹּטוּ, וְעַל הַרְשָׁעִים תִּגְיֹף יְדֶיךָ, וְיִשְׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּבִגְדֵי עֵרֶךְ וּבִתְקוּן הַיְכָלְךָ וּבְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ, וּבְעַרְיַכַת נֵר לְבֹן יִשִׁי מְשִׁיחְךָ. טָרָם נִקְרָא וְאַתָּה תַעֲנֶה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ וּבִתְפִלָּתְךָ, וְהִשָּׁב עֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתְךָ תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל; [New Moon addition here; p. 95]
וְתִחְזַנֶּה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

**מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
 בְּיָדְךָ, עַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, עַל נְסִיךְ וְרַחֲמֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עָרַב וּבָקָר;
 וְעַל כָּלֵם תִּתְּבַרְךָ וְתִתְרוֹמֵם כִּי יְחִיד אַתָּה וְאֵין
 זוּלָתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שֶׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת.**

**שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה עָלֵינוּ, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים; וּבִרְכָנוּ בְּלִנּוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי
 מְאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְשְׁלוֹם;
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
 הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם. אָמֵן. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ,
 יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. (תהילים יט, טו)**

“Upon completing the *Amida*, one bends down, takes three steps back while remaining bent down, ‘gives peace’ to his left and to his right, and then lifts his head from the bow.” (Hil. Tefila 5,11)
Halakha does not require that any specific words be said while ‘giving peace.’ Indeed, R’ Saadia Gaon writes that this ‘giving peace’ is no more than a silent nodding of the head to the left and the right. For one who desires to verbally ‘give peace,’ we suggest the ancient custom as reported by the *Rif*:

Turn to the left and say:
 שְׁלוֹם

Turn to the right and say:
 שְׁלוֹם

Lift your head from bowing and say:
 שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה

נפילת פנים ותחנון | Prostration & Supplication

Upon completing the *Amida*, one sits on the ground, falls on his face, and supplicate according to his desire. One then lifts his head and supplicates a bit more while sitting. One pressed for time may go on his way upon taking 3 steps back.
 (Hil. Tefila 5,13-15; 7,17; 9,5)

The Torah forbids full prostration upon hewn stone outside the Temple premises.
 By Rabbinic decree, it is forbidden to press one’s face into hewn stone even if not fully prostrate.
 “Thus, all Israel have the practice to lay out mats in their stone-floored synagogues.” (Hil. Avoda Zarah 6,10-13)

Prayer In Unsafe Situations

The following blessing is said in stead of the regular *Amida* if one finds himself in an unsafe situation when the time for prayer arrives. If doing so would not pose danger, one should stand while reciting this prayer. Once in a safe location, the regular *Amida* should still be said.

**צָרָכֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרַבִּים וְדַעְתָּם קִצְרָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 שְׁתַּתֵּן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּדִי פִּרְנָסָתוֹ וּלְכָל גּוֹיָה וְגוֹיָה דֵי מַחְסוּרָה, וְהַטּוֹב
 בְּעֵינֶיךָ עֲשֶׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.**

Prayer Times

Torah observance includes five daily prayer times with sub-divisions:

Nighttime Shema: The time for the Nighttime Shema is from the appearance of three medium sized stars until solar midnight. If one did not recite the Nighttime Shema and its blessings before solar midnight, one can, after the fact, still fulfill the obligation so long as it is recited before the first appearance of dawn light. One who was prevented against his will from reciting Shema before dawn, due to drunkenness, sickness, or the like, can still fulfill his obligation so long as he recites it before sunrise. In such a case, the "Lay us down" blessing should not be recited. The recitation of "Shema" and its related blessings is not mandatory for women.

Morning Shema: One should fulfill the obligation for the Morning Shema early enough before sunrise so as to finish reciting the final blessing associated with Shema together with the sunrise; Start approximately a tenth of a temporal hour before sunrise. One who transgressed and was late in reciting can still fulfill his Torah obligation up till the end of the third temporal hour. One who was under duress can from the outset fulfill his obligation from the time of the first appearance of dawn light. Even one who was not under duress fulfills his obligation, after the fact, if he recited after the first appearance of dawn light but before sunrise. One who recited the Morning Shema after the third temporal hour, even if he was prevented against his will, can no longer fulfill the Torah obligation in its time. He can, however, still recite the Shema with its blessings throughout the remainder of the day as fulfillment of the command to study Torah.

Morning Standing Prayer: One should fulfill the obligation of the Morning Standing Prayer by beginning the prayer at sunrise. The duration of the time wherein one can pray it in its time is until the fourth temporal hour, which is a third of the length of daylight. And if one transgressed or erred and prayed after the fourth temporal hour, he still fulfills the obligation to pray so long as he does so before the solar mid-day. One under duress who prayed the Morning Standing Prayer before sunrise but after the first appearance of dawn light fulfills his obligation.

Afternoon Standing Prayer: One fulfills the obligation to pray the Afternoon Standing Prayer after nine and a half temporal hours of daylight; this begins the period called *minḥa qatana*. One who prays the Afternoon Standing Prayer after six and a half temporal hours of daylight also fulfills his obligation; from this time till *minḥa qatana* is called *minḥa gadola*. *Minḥa gadola* is parallel to the unique time of day the daily sacrifice took place on the eve of Passover. *Minḥa qatana* is parallel to the daily sacrificial offerings in the Temple on all other days. *Minḥa qatana* can be prayed until only one and a fourth temporal hours remain of daylight. One who prayed after this time but before sunset still fulfilled his obligation to pray.

Evening Standing Prayer: Even though the Evening Standing Prayer is only voluntarily prayed by the People of Israel, its time is from the beginning of the night until the first appearance of dawn light. One can pray the Sabbath Nighttime Standing Prayer in the evening before sunset, and likewise the Sabbath Conclusion Standing Prayer. Since the Nighttime Prayer is voluntary, we are not exacting with its time. This is on the condition that one recite the Nighttime Shema after the appearance of three medium sized stars.

The Additional Standing Prayer (*Musaf*) can be prayed after one prays the Morning Standing Prayer until the seventh temporal hour of daylight. One who prayed it after the seventh hour but before sunset still fulfills his obligation, even though it is rebellious to do so intentionally. If one prays it in the afternoon, the Afternoon Standing Prayer should be recited first, and then the Additional Standing Prayer is recited.

One can not fulfill his obligation to pray a prayer before the time for that prayer has arrived. If one prayed before its time, it must be prayed again in its proper time. A prayer that was missed high-handedly can not be made up for. If one missed a prayer mistakenly or due to duress, it can be made up for during the next prayer time. For example, if one missed the Morning Standing Prayer, he first prays the Afternoon Prayer in its time and then he recites the Morning Standing Prayer.

Visit www.myzmanim.com to know the prayer times at your location.

* A “temporal hour” is one of twelve equal divisions of daylight; length varies according to season.

The Singularity of God

The Almighty Creator is ONE. His Oneness is a Singularity that is not composed of parts, multiple dimensions, levels of authority, nor which may be divided. All types of division and separation can only be applied to created things, since division and separation are only applicable to things subject to time and space. But the LORD is not subject to time and space, for He created them. He is not subject to His creation. Therefore, even though Psalm 11:4 says that God is in His Holy Temple, Isaiah 66:1, II Chronicles 2:6, 6:18, and I Kings 8:27 all show that Psalm 11:4 can not be literal, and must therefore be metaphorical. The same principle is true in all places that imply physicality to God. The Bible speaks in the language of men. (*"I have used metaphors."* - Hosea 12:10)

His Oneness transcends numerical value. We say He is One to express a total lack of plurality in His Being. All plurality concerning the Creator exists only in our perception of His many mighty deeds which express His Existence to creation. **His Oneness is not a compound unity, since compound unities are found throughout creation, and nothing in creation is comparable to Him:** Isaiah 40:18, 25; 46:5; Jeremiah 10:6-7; Deuteronomy 33:26; Exodus 8:10; Psalm 40:5; Therefore, **the Almighty is neither a man nor a body, nor a force or a power in a body** - for man and all types of bodies, and whatever exists within a body, are all contained within time and space. (Numbers 23:19; Hosea 11:9; I Samuel 15:29)

The Almighty will never become a man, for this would mean that He changed. **The Almighty does not change,** for change only occurs with imperfect things which are subject to time and space; but He is perfect, without need for change; and He is not subject to time, space, nor comparable to anything in creation; **He is subject to nothing but His own unchanging Self.** Malachi 3:6; Psalm 102:26-27. Therefore, anything that appears to imply a change in the Creator must be understood only as a change in the way He is expressing His will to us. A change in our perception of His will does not imply a change in His Being. **He expresses and reveals Himself through His creation.** Some of creation, people included, express more of His ways than others.

God, praised be He, is alone worthy of devoted service, glorification, His Greatness proclaimed, and His commands done. One should not do this to those that are below Him. We are not to do so to whatever derives its existence from Him, whether angels, stars, spheres, elements, or anything else; for they are all created things both in essence and in function. [...]

It is also wrong to serve them as intermediaries, to intervene for us with God.

One should address his thoughts to God alone, and leave out consideration of everything else. This fifth principle warns against idolatry, and the greater part of the Torah is concerned with it."

("13 Principles of Faith;" Maimonides)

For more information about Torah Judaism, please visit:

www.DorDeah.org